

திசை

THISAI

உள்ளே ...

- மேற்குஜேர்மன் நகரில் தமிழ் மணம்
- யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் 'நாணயம்'
- எழுத்தாளர்கள் தாக்கப்படுகின்றனர்
- ஐரோப்பியத் தலைமை யாருக்கு?
- இந்திய விளையாட்டுத்துறை படும பாடு!
- "விஞ்ஞானக் கண்டம்" அன்டார்க்டிகா
- 'இரங்கற்பா'—ஸ்டாலின் காலக் கண்ணாடி
- சிந்தனை மேடை, தூவானம், சிறுகதை.

திசை 1 25-8-1989 வெள்ளிக்கிழமை விலை : ரூபா 4-00 முகம் 33

பெருகிவரும் அராஜகம் - மரணப் பிடியில் இலங்கை!

தென்னிலங்கையில் புதன்கிழமை நிகழ்ந்த அசம்பாவிதங்களில் 63 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுள் 42 பேர் ஜே. வி. பி. இளைஞர்கள். சூட்டுக்காயங்களுடனான இவர்களது பிரேதங்கள் கருகிய நிலையில் ஆங்காங்கே காணப்பட்டன.

கொல்லப்பட்ட ஏனைய 21 பேரும் அரசாங்க சார்பானவர்களாவர். இவ்வாறு கொல்லப்பட்டவர்களுள் சஹாப்தின் என்பவரும் ஏ. எஸ். பி. யும் ஒருவராவார். இவர் சபாநாயகரின் பாதுகாப்புக்குழு உறுப்பினர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தென்னிலங்கையில் மகாவலிகங்கைக்குப் போட்டியாக ஓர் இரத்த கங்கை பிரவாகம் எடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இது இருதரப்பினரதும் அராஜகம் கட்டுக்கடங்காத உச்சத்தை எட்டியுள்ளதையே காட்டுகிறது. இதற்கிடையில் தனிபர் கொலைபயே தந்தி

ரோபாயமாகக் கொண்டுள்ள ஜே. வி. பி. யினரின் எச்சரிக்கைக்குப் பயந்து உயர்தர அரசாங்க, கூட்டுத்தாபன உத்தியோகத்தர்கள் வேலைக்குத் திரும்பாமல் நாட்டில் பாரிய விளைவுகளையும் தோற்றுவிக்கவுள்ளன. ஊழியர்களின் சம்பளம், பென்சன் போன்றவை கொடுபடாமல், கூட்டுத்தாபனங்கள், கூட்டுறவு நிலையங்கள் ஸ்தம்பிதம் போன்றவை நாட்டில் அசயற்கையான பஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கலாம்.

இச் சூழலில் சர்வதேச நிதியமும் ஏனைய கடன் வழங்கும் ஸ்தாபனங்களும் இலங்கைக்கு கடன் வழங்க காட்டும் தயக்கம், உல்லாசப் பிரயாணத்துறை வீழ்ச்சி, மேலும் தேயிலை விலை சர்வதேச சந்தைபிற்பாதிப்பு போன்றவை இலங்கையை மரணப் பிடியில் சிக்கவைத்துள்ளன. இத்தகைய நிலையில் இன்றைய அரசியல் அமைப்பும் அரசாங்கமும் நிலைபெறுவது கடினம்.

இதிலிருந்து மீள்வதற்கு அரசாங்கம் அராஜகத்தை கைவிட்டு வேறு வழிகளையோசிக்க வேண்டும். இருதரப்பு அராஜகத்தையும் நிறுத்த மூன்றாவது சக்தியாக வெகுஜன எழுச்சி தோற்றுவிக்கப்படுமா?

வரப்புயர

'தமிழ்பேசும் சிறுபான்மை இனமான முஸ்லிம் மக்களை, தமிழ்பேசும் பெரும்பான்மை இனமான தமிழர்கள் நசுக்குகிறார்கள். தமிழரையும் முஸ்லிம்களையும் சேர்த்து சிங்களப் பெரும்பான்மை இனம் நசுக்குகிறது. சிங்களவரை இந்திய அரசைக்காட்டி ஜே. வி. பி. நசுக்குகிறது. இவற்றோடு இந்தியா இலங்கையில் தலையிட்டுள்ளது.' என்று கூறிய ஒரு அரசியல் அவதானி அதற்குத் தீர்வாக இப்படிக்கூறினார்.

நாம் முஸ்லிம்களை நசுக்காது, அவர்களோடு ஐக்கியப்பட்டுப் போராடினால், எம்மீதுள்ள இலங்கை அரசின் பிடிதளரும். அவர்களின் பிடிதளர்ந்து, எமது உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்பட்டால், இந்திய அரசு தன்பிடியைத் தளர்த்தும். அது தன் பிடியைத்தளர்த்தும் படசத்தில் ஜே. வி. பி. யின் உக்கிரம் தளரும்.

வகைகள் குளிர்சாதனப் பெட்டிகளில் வைத்து நோயாளிகளுக்கு விற்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால், தற்சமயம் வடபகுதியில் நிலவும் மின்சாரத் தடைபிழலில் அந்த மருந்து வகைகளை டிஸ்பென்சரிகளில் வைத்து விற்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாம் குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைக்காது (12 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

யாழ். நூலக நிதியைப்பெற ஆணையாளர் முயற்சி

1981-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதலாம் திகதி இலங்கைக் காவல் படையினர் 97,000 நூல்களைக் கொண்டமைந்த யாழ்ப்பாண பொது நூலகத்தை எரித்துச் சாம்பராக்கினர்.

நூலகத்துக்கு ஏற்பட்ட நட்டத்தை மதிப்பிட அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட லயனல் பெர்னாண்டோ ஆணைக்குழு, ஒருகோடி ரூபா நட்டஈடாக வழங்கலாம் என்று தீர்ப்பளித்தது. ஜனாதிபதி நிதியிலிருந்து இத் தொகையை வழங்க ஜனாதிபதி ஜே.

ஆர். ஜெயவர்த்தன ஒப்புக் கொண்டு ரூபா இருபது லட்சம் உடன் கொடுக்கத் தீர்மானித்தார். மிகுதி என்பது லட்சமும் காலக்கிரமத்தில் வழங்கப்படும் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆனால், நூலகத்தை புனர்நிர்மாணம் செய்வதற்கு ரூபா பத்து லட்சம் வழங்கப்பட்டது என்று இன்று ஊர்ஜிதமற்ற கதைகள் அடிபடுகின்றன. ஆனால், யாழ்ப்பாண பொது நூலக (மீள்விக்கப்பெற்ற கட்டடத்) திறப்பு விழா மலர் (12ஆம் பக்கம் பார்க்க)

மருந்துகளுக்குத் தட்டுப்பாடு

கொழும்பில் இந்தியப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு ஏற்பட்டுள்ள தடையினால், நாடு பூராகவும் நோயாளிகளுக்கான மருந்து வகைகளுக்குப் பெரும் தட்டுப்பாடு நிலவுகிறது. இந்திய மருந்து வகைகளின் மலிவுத் தன்மை காரணமாக, மருந்து இறக்குமதியாளர் 85 விசிறமான மருந்து வகைகளை இந்தியாவில் அருந்தே தருவிககிறார்கள். இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வகை மருந்து வில்லை யாழ்ப்பாணத்தில் டிஸ்பென்சரிகளில் 15 சதம் விற்குமல், சுவீற்சலாந்தில் தயாரிக்கப்பட்ட இதே ரக வில்லை, மூன்று ரூபா விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. இந்திய உற்பத்தியான நரம்பு தொடர்பான மருந்துகளுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும் அருந்தல் நிலவுகிறது. இதனால் நோயாளர் பெருமளவு பாதிப்புக்குள்ளாவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது இப்படியிருக்க, ஏற்பூசி, இன்சலின், ரோகம் என்ற கற்பிணிகளுக்கான மருந்து

மருத்துவர்களாகவும் மாறிய பரிதாபம். திடீரென ஏற்பட்ட சூழல் பத்திலும் நெருக்கடியிலும் பெற்றதாயாலேயே கைவிடப்பட்ட நிலையில், கண்ணாடிப் பெட்டியில் தனித்துக் கிடந்த குறைமாதச் சிசுவொன்றின் அனுக்கம். வெறிச்சோடிக் கிடந்த ஆஸ்பத்திரிகளின் படுத்த படுக்கையிலேயே பிணமாகிக் கிடந்த எண்ணிக்கைக்குட்படாத அப்பாவி நோயாளிகள். அரசியல் லாபம்தேடும் முயற்சி, ஆஸ்பத்திரிகளுக்குள்ளும்—புகுந்துவிசைபடி—வரலாற்றுக்கும் இலங்கைதான் தலைமைதாங்கும் போலும்.

டெங்ஷியாவோ பிங்கிடம் எஸ். டி. மகஜர்!

அண்மையில் சீனா சென்று திரும்பியுள்ள முன்னாள் சம்பஹா எம். பி. யும், ஸ்ரீலங்கா முற்போக்கு முன்னணித் தலைவருமான எஸ். டி. பண்டாரநாயக்கா வெளியீட்டுள்ள அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருப்பதாவது: 'சீனத் தலைவர் டெங்ஷியாவோ பிங்கிடம் இலங்கை நிலைவரங்கள் தொடர்பான மகஜர்ரான்மைக் கொடுத்தேன். அதில் இலங்கை—இந்திய ஒப்பந்தம், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள புதிய நிலைமைகள்

பற்றியும் விளக்கியுள்ளேன். வடக்கு—கிழக்கு மாகாண சபைத்தேர்தல் பற்றியும், அதனைத் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் பகிஷ்கரித்ததன் தாற்பரியங்களையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளேன். தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் மேலாதிக்கக் கொள்கைகளால் ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்புத் தந்து இலங்கையைக் காப்பாற்றக் கூடிய ஒரே நாடு சீனாவும், சீன மக்களுந்தான்.'

கொழும்பு ஆஸ்பத்திரி வாட்டுகள் பிண வாட்டுகளாக மாறின

கடந்த 11 ஆம் திகதி, கொழும்பு பெரிய ஆஸ்பத்திரியைச் சேர்ந்த இரு சிறுமியர் அரசு எதிர்ப்பு சுவரொட்டிகளை ஒட்டியமைக்காக கைது செய்யப்பட்டதை அடுத்து, ஜே. வி. பி. யினர் எடுத்த எதிர் நடவடிக்கையால் கொழும்பிலும் அதன் சுற்று வட்டாரங்களிலும் உள்ள சகல அரசு, தனியார் ஆஸ்பத்திரிகள் எல்லாம் திடீரென நோயாளிகளைத் தவிக்க விட்டுச் செயலற்றுப்போயின. இதன் விளைவு, ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியும் எண்ணிறந்த சோகக்கதைகளின் இருப்பிட

மாக கடந்த இரண்டு வாரமும் மாறின. பிரசவ நோவெடுத்த அனைக பெண்கள் கைவிடப்பட்டுக் கிடந்த ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியாக வேதனையின் மத்தியில் அந்தரித்துத் திரிந்த அவலம், இடை வழியில் நிகழ்ந்த பிரசவங்கள்.

அரைகுறைச் சிகிச்சையோடு கைவிடப்பட்டு குற்றுயிரும் குறையுயிருமாகக் கிடந்த மார்பு வலி நோயாளிகள். நோயாளிகளை பார்வையிடச் சென்ற நோயாளரின் உறவினர்களே, தாதுகளாகவும்,

'சற்றே றிவியூ'வின் சகோதர வார்ப்புத்திரிகை

திசை

ஆசிரியர்: மு. பொன்னம்பலம்

சந்தா விபரங்கள்:
(உள்நாட்டுத் தபாற் கட்டணத்தையும், வெளிநாட்டுத் தபாற் கட்டணத்தையும் உள்ளடக்கியது.)

இலங்கை
ஒரு வருடம்-ரூபா: 225/-
அரைவருடம்-ரூபா: 115/-

இந்தியா
ஒரு வருடம்-ரூபா: 800/-
(இந்திய ரூபா)

சிங்கப்பூர் / மலேசியா
ஒரு வருடம் - யு.எஸ்.டொலர் 40

ஏனைய நாடுகள்
ஒரு வருடம் - யு.எஸ்.டொலர் 60

காசோலைகள் அனைத்தும் நியூ ஈரா பப்ளிகேஷன்ஸ் லிமிட்டெட் (New Era Publications Ltd.) என்றே, எழுதப்பட வேண்டும்.

பத்திரிகை விநியோகம், சந்தாப்பணம், விளம்பரம் போன்ற நிர்வாகத் தொடர்பு முகவரி:

118, 4ஆம் குறுக்குத்தெரு, த.பெ. 123, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ். நகரில் பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நூலகம்: தீவிர முயற்சி அவசியம்!

பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலின் நூலகமொன்றை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்க யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர் முபல்வதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளிவந்துள்ளது.

ஏற்கனவே கொழும்பு, கண்டி நகரங்களில் பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நூலகங்கள் மகத்தான சேவை செய்து வருகின்றன. இலங்கையில் சிறந்த நூல்கள், சிறந்த நூலகசேவை என்பவற்றுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அந்த நூலகங்கள் விளங்குவதை அவற்றுடன் தொடர்புடையோர் அறிவர். உயர்கல்வி மாணவர்கள், பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் தகைமை பெறவிரும்புவோர், அறிவார்வம் மிக்க வாசகர் எல்லோருக்கும் வெகுவாகப் பயன்படக் கூடியவையாக அவை அமைந்துள்ளன. எனவே பரந்துபட்ட அறிவுத்துறைகளில் மேன்மை பெற பல வழிகளில் நலிவுறும் நமக்கு அவை ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும்.

நூலகசேவையுடன் மட்டும் நிலலாமல் பிற அறிவுலகப் பணிகள் நடைபெறுவதற்கும்,

அந்நூலகங்கள் மையங்களாக விளங்கும். பிரித்தானிய அரசின் நேரடி நிதி உதவியுடன் நடைபெறும் நூலகம் என்பதால், நமது யாழ். பொது நூலகத்திற்கு ஏற்பட்டது போன்ற ஆயுதப்படைப்பினரின் அழிப்புக்களால் தாக்கப்படாமல் பணிபுரியக்கூடிய பாதுகாப்புத் தன்மையும் அவற்றுக்குண்டு என்பதையும், நாம் மனதிற கொள்ளலாம். பல

ஆலோசனை

வகைகளில் இடர்ப்படும் நம்மவர்களுக்காக இரங்கி உதவி செய்யும் மனப்பாங்குடன் அவர்கள் முன்வரும் வாய்ப்பும், இக்காலகட்டத்திலுண்டு. எனவே யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர் அந்த நூலகத்தை இங்கு தொடங்குவதற்குத் தேவையான காணி, கட்டிடம் போன்ற சாதனங்களை உதவி, பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நூலகம் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்க தொடர்ச்சியான, தீவிரமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக்

கேட்டுக்கொள்கிறோம். அத்துடன் யாழ். பல்கலைக்கழகம், கல்லூரி அதிபர்கள், கல்விப்பணிப்பாளர் போன்ற கல்வித்துறைத் தொடர்புடையோரும் மாநகரசபை ஆணையாளருடன் இணைந்து காலத்தைக் கலியவைக்க உதவலாம்.

முன்பு கொழும்பு பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நூலகத்தை நீண்ட காலம் பயன்படுத்திய அனுபவம் கொண்டவன் என்ற

முறையில், அந்த நூலகம் இங்கு இயங்க உதவுவோர்க்கு அறிவார்வம் மிக்க நம் தலைமுறையினரும் பிற்காலத்தினரும் மிகுந்த நன்றி கூறிப்போற்றுவர் என்பதில், எனக்கு ஐயமில்லை.

ச. மகாலிங்கம் யாழ்ப்பாணம்.

உண்மைச் சகோதரன்!

தங்கள் மதிப்புக்குரிய வாரப் பத்திரிகை 'திசை' தொடங்கிய காலந்தொட்டு அதை ஊக்கமாகப் பெற்று வாசித்து, இல்லை படித்து வருகின்றேன். அது சிறப்பான மகுடங்களுடன் இன்றைய சமுதாயத்துக்குத் தேவையான, கட்டாயம் அறியவேண்டிய பல அரிய விஷயங்களைத் தாங்கி வருகின்றது. பத்திரிகை முழுமையாக விஷயப் பொதிவாக நிறைந்து வெளி வருகின்றது. 'சற்றேறிவிடும்' வின் உண்மைச் சகோதரன் தான்.

வார நிகழ்வுகள், உள்ளூர் வெளியூர் பிரபல வாரச்செய்திகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், விமர்சனக் கட்டுரைகள், அறிவுரைகள் இன்னொன்றான பல விஷயங்களைத் தாங்கி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

இன்று மக்களின் திசை 'திசை'க்குத் திரும்புகிறது! நாளிதழாக மலருமோ? வளர்க திசை!

வே. தியாகராசா மாவட்டபுரம்.

இன்னுள் சில இலக்கிய விஷயங்கள்

கூடந்த இதழில் திரு. ச. வில்வரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய விழாக்கள் பற்றிய கட்டுரை படித்தேன். முக்கியமான விஷயத்தை மனதிற்பும்படி எழுதியிருக்கிறார்.

சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கவனத்தையும் அது ஈர்க்கவேண்டும் என்பதன் விழும்.

இது சம்பந்தமாக இன்னொன்றையும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாயிருக்கும். மணிவிழாக்கள் போலவே வேறு சில விழாக்களும் அவ்வப்போது நடத்தப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு அண்மையில் இடம்பெற்ற 'தேநீராடல்' ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கூடந்த சனிக்கிழமை (5ந்திசை) காலை, யாழ். பல்கலைக்கழக செல்வநாயகம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற 'மோக வாசல்' என்னும் சிறுகதை நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். அது பற்றிய சில மனப்பதிவுகளும் மேலே குறிப்பிட்டவற்றோடு ஒத்துள்ளதாகவே படுவதால் அவற்றையுமிகு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமென நினைக்கின்றேன்.

எங்கள் நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள் (பணச்) சடங்குகளாகவும் குறிப்பிட்ட சிலரைத் திருப்பிப்படுத்தவே நடைபெறப்படுகின்றனவென்ற குற்றச்சாட்டை வலியுறுத்துவது போல் இவ்விழா நிகழ்ச்சிநிரல் அமைந்திருந்தது.

மேலும் குறித்த தொகுதியில் இடம் பெற்ற 'கோளறு பதிகம்' எனுங்கதை, தங்கள் பத்திரிகை நடத்தியசிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற கதையெனவே கருதவேண்டியுள்ளது. ஆசிரியர் பெயரும் கதையின் பெயரும் ஒன்றாகவே இருப்பதால், அப்படியாயிருக்கும் பட்சத்தில் இது ஒரு வகையான நேர்மையினமல்லவா? குறித்த ஒரு பத்திரிகையின் போட்டிக்கு கதையை அனுப்பி பரிசு விபரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டபின் அப்பத்திரிகை அக்கதையைப் பிரசுரிக்க அவகாசமளிக்காது இப்படி நடந்து கொண்டது இலக்கிய நாகரீகமாகப்படவில்லை.

அத்துடன் குறித்த தொகுதியில் அக்கதை பற்றிய அல்லது இடம் பெற்றுள்ள ஏனைய கதைகள் பற்றியோ, அவை முதலில் எப்போது எப்பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டவை என்பது போன்ற குறிப்புகள் இடம் பெறவில்லை. இச்செயலானது இக்கதைகள் யாவும் இத்தொகுதிக்கெனவே எழுதப்பட்டு முதலில் இப்போது தான் அச்சேறியுள்ளன என்ற தவறான அபிப்பிராயத்தை வாசகர் மத்தியில் கொடுப்பனவாயுள்ளன. இதுவும் ஒருவகை நேர்மையினந்தான். அத்துடன் ஏற்கனவே இக்கதைகளுக்கு இடங்கொடுத்து ஊக்குவித்த இலக்கிய சஞ்சிகைகளையும் உதாசீனம் செய்வதாயுள்ளது.

இக்கருத்துக்களுக்கேற்ற களந்தந்து, விளக்கம் பெறவும் வழிசெய்வீர்களென்ற நம்பிக்கையுடன்,

இரத்தின. விக்கன. ராஜ் வளாக விதி. திருநெல்வேலி.

வாழ்வு

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியிலுள்ள ஒரு செங்குப்பன் பொருள் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்காக கொஞ்சக் காலமாக ஒரு பிரச்சினை. இச் சங்கத்தின் நிர்வாக உறுப்பினர் மத்தியில் முன்னைய பணக் கொடுக்கல் வாங்கல் பற்றிச் சில சிக்கல்கள் உருவாகியுள்ளன.

1987 அனர்த்தங்களுக்கு முன், இச் சங்கத்தில் ரூபா இரண்டு இலட்சம் வரை கையிருப்பு இருந்தது. அப்போது இச் சங்கத்தின் தலைவராகப் பதவியில் இருந்த

வர், நிர்வாகத்தைத் 'தலை யைச் சுற்றி' சங்கத்திலிருந்து சுமார் இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்திலுள்ள, பிரபலமான பரம்பரை வர்த்தகர் ஒருவருக்குக் காசைக் கைமாற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். கைமாறாக, வர்த்தகர் அவ்வப்போது காசைத் தந்துதவிய தலைவருக்கு 'சந்தோஷம்' செய்து வருகிறாராம் என்று கிசுகிசுக்கப் படுகிறது. இதற்குச் சாட்சி உண்டா என்று கேட்கலாம். இது இருட்டறையில் ஒரு குருட்டு மனிதன் கறுப்புப் பூணையைத் தேடும் கதைதான். சங்க மனேஜருக்குத் தெரியாமல் இந்தக் கைமாற்று நடைபெறவில்லை. வருடாந்தக் கணக்குப் பரிசோதனைகளின் போது காசுத் தொகைக்குப் பதிலாக வர்த்தகரின் காசோலை ஒன்று

ணைக்கப்பட்டிருக்குமாம். இதைப் பரிசோதகர்கள் பூசி மெழுகி விடுவார்கள். அவ்வளவுதான்!

ஒழிக்கத் தெரியாமல் தலையாறி வீட்டில் ஒழிக்கக் கொண்ட தலைவர் சிலநாள்களாக வரை இந்தப் பணத்தைக் கேட்டுப் பார்த்தார்; ஊஹும், பயனில்லை. தன்னிச்சையாக பல்வேறு தொல்லைகளுக்குள் மாட்டிக் கொண்ட இந்தத் தலைவரைப் பதவியிலிருந்து இறக்கிவிட்டார்கள்.

சங்கத்தின் புதிய தலைவராகத் தற்போது பொறுப்பேற்றிருக்கும் இளைஞரும், புதிய நிர்வாகக் குழுவும் செய்த முதல் வேலை இந்நகர் கூடனை அந்த வர்த்தகரிடமிருந்து திருப்பிப் பெறுவது என்று, தீர்மானித்ததுதான்.

இரண்டு வருடங்களாகியும் இந்நகர் பொதுப் பணத்தைத் திருப்பித் தராத வர்த்தகரிடமிருந்து 'கோடு கச்சேரி' இல்லாத நிலையில், பணத்தை எந்த வழியில் மீட்பது என்பது விடை தெரியாத ஒரு கேள்வி.

ஒரு விஷயம்— பிரச்சினைக்குரிய இந்தத் தொகைப் பணம் சங்க உறுப்பினர் சேமலாபத்திற்கென வங்கி ஒன்றில் வைப்பு வைக்க வேண்டிய நிதியாகும்.

சுருக்கம்

- 'திசை'யின் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள் அடுத்த இதழிலிருந்து தொடர்ந்து வெளியிடப்படும்.
- பரிசுத் தொகையினை சின்னவரும் நிறுவனங்கள் அன்பளிப்புச் செய்தன.

- 1) போஸ்கோ 252, பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- 2) மண்டலா ட்ரேடர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- 3) சிங்கம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இவற்றின் உரிமையாளர்களுக்கு எழுது மன உதவி செய்யுங்கள்.

விழாக்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள்.

மணிவிழாச் சிந்தனைகள்

இந்தத் தலைப்பில் கவிஞரும் பாடகரும் விமர்சகரும் சுவை சாசனையாளருமான திரு சு. வில்லரத்தினம் அவர்களுடைய கருத்துக்களை திசை 4 8 1989 இதழில் படித்தேன் அகில். "கம்முடைய 'அறுபதி'ன் போது 'மணி' விழா நடாத்த அவ உதவும் என்ற நானைய நப்பாசைக்கான ஒன்றைய சப்புக் கொண்டலாகவே இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்ற கருத்து நண்பர் சு. வி. அவர்களின் மீள் பரிசீலனைக்குரியது என எண்ணுகிறேன்.

நண்பர் சு. வி. யின் கவிதை நூல் வெளியீட்டுவிழா வைத்திலைவர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றபோது தலைமை தாங்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. இந்த வாய்ப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நிறையக் காரணங்கள் உண்டு. ஆனால், அது நிச்சயமாக, "அடவிகை கவிதைகள்" நூல் வெளியீட்டுக்கோ "மயிலங்குடலூர் நடராசன் கட்டுரைகள்" நூல் வெளியீட்டுக்கோ [இறைவா, நூல்களை வெளியிட்டு இனிய நண்பர்களைத் துன்புறுத்தாமலிருக்கம் உள உறுதியை எனக்கு அருள்வாய்!] நண்பர் சு. வி. யை அழைக்கும் நோக்குடன் எழுந்த சம்மதம் அல்ல.

நண்பர் சு. வி. யை மதிப்பிற்குரிய இ. பத்மநாபன் வீட்டில் சந்திக்கும் போது ஒரு 'வித்தியாசமான' மணி கரைச் சந்திக்கிறேன் என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. அவரது கவிதைகள் எனக்குப் பிடித்தவையாக அமைந்தன. அன்புக்குரிய கலாநிதி சி. மெளனகுரு அவர்கள் இல்லத்தில் ஒலிப்பதிவு நாடாவில் சு. வி. யின் குரலில் கேட்ட பாடல்கள் என்னைக் கவர்ந்தன. இன்றும் கவிஞர் நீலாவணனின் "ஓ வண்டிக்காரா" பாட்டு சு. வி. யின் கப்பிரமான குரலில் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இவற்றுக்காகவே

நான் சு. வி. யை நண்பனாக ஏற்றுக் கொண்டேன்.

இந்த வகையிலே நோக்கினால் மணிவிழாக்களில் கலந்து கொள்பவர்களும் மணிவிழா நாயகர்களும் நல்ல நோக்கங்களுக்காகவும் விழாக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம்! சிலர் இதற்கு விதிவிலக்காகவும் சு. வி. கூறும் நோக்குடையோராகவும் இருக்கலாம். பொது விதிகளை ஆக்கும் போது சு. வி. போன்ற 'வித்தியாசமானவர்கள்' விஞ்ஞானபூர்வமான அணுகு முறைகளைக் கையாள்வது பயன் செய்யும். விலக்குகளை விதியாக்கும் விபத்து ஏற்பட இடந்தரலாகாது.

மணிவிழா மரபு தமிழகத்திலிருந்து பிராமணப் பாரம்பரியத்தினூடாக வந்தது எனச் சு. வி. கூறுகிறார். அது மணிவிழாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வகையில் ஏற்புடையது தான். எனினும், வெள்ளி விழா (Silver Jubilee), பொன்னிறா (Golden Jubilee), மணி (வைர) விழா (Diamond Jubilee) முதலியவை மேல் நாட்டு மரபை ஒட்டியவை என்பதை அதிகம் பொருந்துவதாகும். பிராமணர்களின் சஷ்டி அப்த பூர்த்தி என்பது குடும்பவிழாவே; சமூக விழாவல்ல. அது பூட்டிய கதவுகளுக்கள்ளே சாதிய நெறி முறைகளின்படி நடப்பது. சமூகத் தொண்டர்கள், எழுத்தாளர் ஆகியோரது வெள்ளி, பொன், மணி விழாக்கள் சமூகம் சார்ந்த விழாக்களே. பேராசிரியர்களை சப்தி வெள்ளி விழா பற்றிக் கூறிய கருத்தொன்று இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது:

"அண்மையில் ஈழத்துத் தரிழ் இலக்கிய கர்க்காக்கள், சிலரது வெள்ளிவிழாக்கொண்டாட்டங்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன. தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் கால்நூற்றாண்டுச் சேவையைக் குறிக்கும் அவேணையில் தற்கால ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப்ப

டியொன்றையும் இத்தகைய வெள்ளி விழாக்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன."

(திசை, 19. 10. 1974.)

இது போன்ற அணுகு முறையும் உண்டென்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவரிடம் பணமோ விழாக்கொண்டாட வேண்டுமென்ற ஆசையோ இருந்தவிட்டால் ஓகோ என்று மணி விழாவோ பாராட்டு விழாவோ அஞ்சலி விழாவோ நடந்துவிடுவதில்லை. அது தான் நியதி என்றால் சு. வி. கூறுவது போல "எல்லோரும் விழாக்கொண்டாட ஆரம்பித்து விடுவார்கள்." சமூகத்தின் ஒரு குறித்த பகுதியினரின் விடுதலையாக விருப்புக்குப் பாத்திரமானவர்களே இத்தகைய பாராட்டு விழாவுக்கு இலக்காகிறார்கள். செயலுக்கும் விடாமுயற்சியுமுள்ள ஒரிருவராவது அவர்களுள் இருந்துவிட்டால்தான் அப்பொது விழாக்கள் நடைபெறும். விழா நாயகரே தமது வீட்டில் விழாவுக்கும் மலர் வெளியீடும் நிகழ்க்கும் நிகழ்வுகளைச் சமூக விழாக்களோடு மயங்கக்கூடாது.

மயிலங்குடலூர் பி. நடராசன்

பேராசிரியர், வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் நந்தி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மல்லிகை ஜீவா, மறுமலர்ச்சிக்குழு ச.பஞ்சாட்சர சர்மா, கலைப்பேரரசு ஏ. ரீ. பொன்னுத்துரை முதலியோருக்கு நிகழ்ந்த பாராட்டு விழாக்கள் சமூகத்தின் நன்றி விழாக்களாகவே நடைபெற்றன. இவ்விழாக்கள் தொடர்பாக வெளியிட்ட மலர்கள் மிகச் சிறந்த பயனுள்ளவையாக அமைந்தன. இவ்வகையில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி மணிவிழா மலர் உயர்ந்த சிறத்திலான ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் கொண்ட அரிய வெளியீடாக அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. ச.ப. சர்மா மலர் அவரது ஆக்கங்களையும் மறுமலர்ச்சி பற்றிய கருத்தை ஏற்று, "காங்கேசன்

செய்திகளையும் கொண்ட பயனுள்ள மலர் கலை, இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமன்றி ஈழத்தின் அண்மைக்கால அரசியல் வரலாற்றிலும் பேராசிரியர் வித்திக்கு ஓர் இடம் உண்டு. இதனால் அவருக்குப் பல மணிவிழாக்கள் இடம் பெற்றன இரண்டு வாழ்க்கை வரலாறுகள் உட்பட பல மலர்கள் வெளிவந்தன. திட்டமிட்ட முறையில் வித்தி மணிவிழாக்கள் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு ஓர் ஆய்வு மலர் வெளியிடப்பட்டிருக்காமையின் அது பேராசிரியர் வித்திக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறந்த பாராட்டாக அமைந்திருக்கும். பேராசிரியர் நந்தி, மல்லிகை ஜீவா மணி விழாமலர்கள் திட்டமிட்ட முறையில் வெளியிடப்பட்டிருந்தால் முற்போக்கான இலக்கிய முகாமின் இலக்கியச் சாதனைகளின் மதிப்பீடாக அவை அமைந்திருக்க தது பேரிழப்பாகும்.

"நல்ல" எழுத்தாளர்களுக்குப் பாராட்டு மணிவிழா அவசியம் என்ற கருத்தை சு. வி. கொண்டிருக்கிறார் என்பதை ராஜநாராயணன் மணிவிழா பற்றிய அவரது கருத்து உறுதி செய்கிறது. ராஜநாராயணன் மணிவிழா மலரை ஏற்கமறுத்து அதற்குப் பதிலாகப் புதிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவர வழிவகுத்தார் என்று, சு. வி. எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சி அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் உடம்பெற்றது கல்வித்துறையிலும் தமிழ்த்துறையிலும் சில நல்ல பணிகளை ஆற்றியவர் மயிலிட்டி கலைமகள் வித்தியாலய கதிர் பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை அவர்கள். அவருடைய சேவையைப் பாராட்டி மணிவிழாக்கொண்டாடச் சில அன்பர்கள் முன்வந்தபோது அவர் கூறியது இது தான்: "ஒரு பயனுள்ள நூலை மணி விழா மலராக வெளியிடுவதானால் அந்த மணியான விழாவில் நான் கலந்து கொள்வன்" அவருடைய துறை இடப் பெயர் ஆய்வு" என்ற கலாநிதி இ. பாஸ்கந்தரம் அவர்களது நூல் வெளியிடப்பட்டது. தமிழீழத்து இடப்பெயர்கள் என்ற மாயைய ஆய்வு ரீதியாக அசுற்றும் நெருவின ஒரு பகுதி இ. பண்டிதர் அப்புத்துரையின் பிடிவாதத்தால் ஒரு நூல் வெளிவந்ததால் இப்போது வடமாராட்சி, தென்மாராட்சி இடப்பெயர் ஆய்வு சார்ந்த பகுதி வெளிவர வழி ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல ஈழத்திலும் "மணிகர்கள்" இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் நாம் இனங்காண மணிவிழாக்கள் உதவலாம்.

அறுபது வயது நிறைவது மட்டும் மணிவிழாவுக்கான நிபந்தனை அல்ல. மணிவிழா இளைஞர்களைக் கேலி செய்வதாக சு. வி. கருதுவதில் நியாயமிடப்படாத தெரியவில்லை. பலருக்கு இளவயதில் மரணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளும் சோகம் இன்று எமக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாயிரம் ஆண்டு வரலாற்றுப் பழமை தந்த பொருள் பொதிந்த பாடத்தை நாம் படிக்க மறந்துவிட்டோம். மறந்துவிட்ட காரணத்தால்தான் இன்று இளமை அழிகிறது எமது வரலாற்றை நாம் படிக்க வேண்டும். எமது முதிய தலைமுறைகளின் தவறுகளையும் சரிசெய்யும் நாம் உணங்கண்டு எதிர்கால வரலாற்றை எழுத வேண்டிய இன்றியமையாமைய ஏற்பட்டுள்ளது. நாம் நீரில் அலையும் பாசிகளல்லர். எமது வேர்கள் ஆழமாக ஊடுருவி யுள்ளன. அந்தப் பழைய வேர்களிலிருந்து இனிய, புதிய, பரிய பலாக்களிகள் தோன்ற வேண்டும்.

நல்ல மரபுகளை இனங்கண்டு தேர்ந்து, புதிய பண்புகளைப் பாய்ச்சித்தான் புதுமரபுகளை உருவாக்கவேண்டும் என்பதை நவ சமய வாதியான சு. வி. நன்கு உணர்வார். மணிவிழாக்கள் சடங்குகளாக சாதனைகளாக சு. வி. யின் சிந்தனைகள் வழி திறக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மணிவிழாக்கள் சடங்குகளாக சாதனைகளாக சு. வி. யின் சிந்தனைகள் வழி திறக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

சிந்தனைமேடை என்னும் பகுதியில் வெளியான கட்டுரையில், கட்டுரை ஆசிரியர் சித்தார்த்தன், மாணவர்களது இன்றைய கல்வி நிலையையும் மாணவர்களால் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் வரவேற்புப் படுவதையும் ஆராய்ந்துள்ள போதிலும், இக்கருத்துக்களை ஒரு பக்கச் சார்பாக மட்டும் ஆராய்வது பொருத்தமானதல்ல.

ஒரு மாணவனது கற்றல் திறம்பட அமைய வேண்டுமாயின் அவன் கல்விகற்கும் சூழல் சிறப்பானதாக அமைதல் வேண்டும். இவ்வகையில் யாழ். குடாநாட்டில் உயர்கல்வி மாணவர்கள் மத்தியில் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதையும் பெரும் பாலான மாணவர்கள் இத்தனியார் கல்வி நிறுவனங்களை நாடிச் செல்வதையும் அவதா

சிந்தனை மேடை

விக்கமுடிகிறது. குறிப்பாக யாழ். குடாநாட்டில் மட்டும் இத்தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்குரிய காரணங்களை எமது சமூகச் சூழலையும் கல்வி முறையையும் வைத்து ஆராய்வதே பொருத்தமானதாகும்.

எமது சமூகச் சூழலானது கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருளாதாரத்தைத் தீர்மானிக்கும் ஒன்றாக அமைந்துள்ளமையும், இதன் மூலம் உயர்கல்வி வாய்ப்பைப் பெறுவதும், இதனூடே தமது தொழில் வாய்ப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் நிலையிலேயே மாணவர்கள் காணப்படுகின்றனர். அத்தோடு மாணவர்களிடையே அதிக

ரித்த போட்டியினூடே பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். எனவே பரீட்சையில் சித்தியடைவதே மாணவனது நோக்கமாக அமைந்துவிடுகிறது. எனவே தமக்குரிய போதன முறையில் சரிபிழையைத் தீர்மானிக்க முடியாத நிலையிலேயே மாண

ச. சிந்துலா

வர்கள் காணப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் தனியார் கல்வி நிலையங்களால் தரப்படும் கவர்ச்சிகரமான விளம்பரங்களும், மாணவனது சிந்தனையை மட்டுப்படுத்தும் வகையில் வினா விடைகளும் தயாரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது

மாணவர்களைக் கவருவதாக உள்ளது.

எமது கல்விமுறையானது மாணவர்களது சித்திக்கும் ஆற்றலையோ அன்றி அவர்களது உடல், உள வளர்ச்சியையோ உறுதிப்படுத்துவதாக இல்லை. மாறாக ஒரு தராதரப்பத்திரம் பெறும் கல்வி முறையாகவே அமைந்து காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் மாணவர்களது சிந்திக்கும் ஆற்றல், அவர்களது ஆய்வுத்திறன் வளர்க்கப்படவேண்டும் என்றே, இலாப நோக்கம் கொண்டியங்கும் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் சிந்திப்பதில்லை.

பாடசாலைகளில் கல்வியிலும் மாணவனுக்கு நேர அட்டவணை ஓர் தடையாக அமையுமாயின், மாணவர்களது நலனைக் கருத்திற்கொண்டு சில மாற்றங்களைப் பாடசாலை நிர்வாகம் செய்வதில் தவறில்

லையே. பாடசாலைகளில் காணப்படும் அதிகாரத்துவமான கட்டுப்பாட்டை மாணவர்கள் வெறுக்கின்றனர் என்பது உண்மையே. ஆனால் அதே வேளை பாடசாலைக்கு வெளியே கட்டுப்பாடற்ற தனியார் நிறுவனங்களில் மாணவனுக்குரிய உணர்வுபூர்வமான சமுதாய முன்நின்றகதிர்க்குந்த ஒழுக்க நெறியை ஏற்படுத்த முடியுமா என்பது கேள்விக்குறியே?

சீருடை என்பது மாணவனுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக அமையுமெனின் பல தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் மிகப் பெரும்பாலான மாணவர்கள் இடவசதியற்ற காற்றோட்ட வசதிகளையிலாத சூழலில் கல்வியில்லின்றனரே! ஆகவே சீருடை என்பது மாணவனுக்கு ஒரு பிரச்சினைக்குரிய விடயமாகத் தோன்றத் தேவையில்லை. (11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தென் துருவத்தின் அழகுமிகு “விஞ்ஞானக் கண்டம்” அன்டார்டிக்கா, வல்லமை நாடுகளின் வேட்டைநிலம் ஆகுமா?

சென்றவாரத் தொடர்ச்சி

இந்திய ஆய்வுக் குழுவின் முயற்சிகள்

1959 இல் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின் ஆலோசக அங்கத்துவநாடாக 1983 செப்டம்பரில் இந்தியா சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. 1984 இல் விஞ்ஞானக் குழுவில் அங்கத்துவத்தையும் 1986இல் ஆணைக்குழுவில் முழு அங்கத்துவம் வகிப்பதற்கான உரிமையையும் பெற்றது அன்டார்டிக்காவின் புவியியல் அமைவிடமும் அதன் காரணமாக இந்திய உபகண்டத்தில் காலநிலையின் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்குகளும் ஆகிய காரணங்களினால் இந்தியாவின் கவனம் இதன்பால் ஈர்க்கப்பட்டது. இக்கண்டத்தில் காணப்படும் பறவைகளைப் பற்றிய ஒப்பீட்டு ரீதியான ஆய்வு, பல்வேறுபட்ட புவிச்சரிதவியல் செயற்பாடுகளையும் தோற்றப்பாட்டினையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. 1984 ஜனவரி 9ஆம் திகதி டொக்ரர் காசீம் தலைமையில் இந்திய விஞ்ஞான ஆய்வுப் பயணக்குழு அன்டார்டிக்காவைச் சென்றடைந்தது. 1985 இன் நொவம்பரில் கோவாவிலிருந்து புறப்பட்ட 5ஆவது குழு 88 பேருடன் டிசம்பர் 24 இல் அன்டார்டிக்காவை அடைந்தது. இப்பயணத்தின் போது மாரிகால் நிலையம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

வமான ஒளிப்படங்கள், பிரதேச வரைபடங்கள், அன்டார்டிக்காவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் ஆகியவற்றை மிக அவதானமாக ஆய்வு செய்தபின், முகாம் (Camp) ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 1984 ஜனவரியில் இருமாடி அமைப்புக்களைக் கொண்ட “தக்ஷின் கங்கோத்ரி” (Dakshin Gangotri) என்று பெயரிடப்பட்ட ஒரு நிரந்தர நிலையம் சிமாசர் குண்டல் (Schirmacher Hill) நிறுவப்பட்டது. 180 கிலோமீற்றர் வேகத்தில் காற்று வீசும் போது அதனைத் தாக்குப்பிடிக்கக் கூடியதாக கட்டிட அமைப்பு வடிவமைக்கப்பட்டது. இதனால் வருடம் முழுவதற்குமான அவதானிப்புகள் சாத்தியமானதன், பயனுடைய தகவல்களையும், தரவுகளையும் பெறமுடிந்தது.

1988 ஜனவரியில் 7 ஆவது பயணக்குழு, வெப்பக் காலநிலையின் (Warm Climate) அணுகுலங்கள் பற்றிப் பரிசோதனை செய்வதற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றது. விஞ்ஞான பொருளாதார விடயங்களில் ஆய்வுகளை அடையாளம் காண்பதும், அவற்றினை ஆரம்பித்து வைப்பதுமே பிரதான செயற்றிட்டமாக இருந்தது. உதாரணமாக 35 சதுர கிலோமீற்றர் பகுதியின் புவிச்சரித அமைப்பியல் அம்சங்கள் வரைபடமாக்கப்பட்டு அதன் பாரையியல், கனிப் பொருளியல், புவியின் காலவரையியல்

(Geochronological) பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளுக்கு மாதிரிகள் (Samples) சேகரிக்கப்பட்டன. இத்தகைய ஆய்வுகள் மிகவும் சுவாரஸ்யமான தகவல்களை வெளிக் கொணரலாம். அத்துடன் இந்தியாவில் காணப்படும் அவையொத்த பாரை வகைகளை ஒப்பீடு செய்யவும், அவற்றின் கனிப்பொருள் வளங்களின் முக்கியத்துவம் எவ்வகைப்பட்ட தென்பதை ஒப்பீட்டு ரீதியாக ஆய்வு செய்யவும் பெருமுதவி புரியும்.

ஆய்வுகளின் நோக்கம்

அன்டார்டிக்கா ஒரு சிறந்த குறிக்கோளைக் கொண்ட விஞ்ஞான கூடமாகவும், விஞ்ஞான

எஸ். அன்ரனி நோபேட்

செய்யப்பட்டன. பல்வேறு பரிசோதனைகளின் போது சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் தென்முனைவுச் சோதியின் செயற்பாட்டுக்கும், 11 வருட சூரிய களங்க வட்டத்துக்குமிடையிலான தொடர்பினையும், அண்டத்தின் தோற்றத்துக்கான முக்கிய ஆதாரங்களையும் அயனமண்டலத்தக்கும், புவியின் காந்தப் புலத்துக்குமிடையிலான தொடர்புகளையும், ஒசைகள் படையில் காணப்படும் துகள்கள் மற்றும் காபன்களின் தாக்கங்களையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவுகின்றது.

இடம் பெறுகின்றது. வடக்கிலிருந்து செல்லும் வெப்பமான ஆழ்கடல் நீர் தெற்கிலிருந்து வரும் குளிர்ந்த நீர் தொகுதியுடன் பரிமாற்றத்துக்குட்படுகிறது. இத்தகைய மாறுதன்மை (Variability) தென் சமுத்திர வெப்ப மாற்றத்தில் (Heat Exchange) செல்வாக்குச் செலுத்துவதுடன் வளிமண்டல பொதுச் சுற்றோட்டத்துக்கும் காரணமாகிறது.

மேல்வளிமண்டல ஆய்வுகள் குறிப்பாக அயன் மண்டலம், ஒசோனின் பருவகால தேய்வு, அண்டக் கதிர்கள், முனைவுச் சோதி (Auroras) ஆகியவை பற்றி விரிவான ஆய்வுகள்

அராபியப் பகுதியில் பூரணத்துவமாக இடம்பெற்ற ஆய்வுகளை அன்டார்டிக்காவில் இடம் பெறும் தோற்றப்பாடுகளுடன் ஒப்பீட்டு ஆய்வு செய்வதன் மூலம் வளிமண்டலம், காந்தப்புலம், சூரியக் கதிர் வீசல் ஆகியவற்றின் சிக்கல் வாய்ந்த இடைத்தொடர்புகளை விளங்கிக் கொள்ள துணைபுரிகின்றன. கொண்டுவரலாற்றில் ஏற்பட்ட முறிவு பற்றி விளங்கிக் கொள்ள மேலும் மேலும் அன்டார்டிக்காவில் ஆய்வு செய்வதனால்தான் அதன் உண்மையான தன்மையை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அங்கு இடம் பெற்ற புன்ச்சரிதவியல் ஆய்வுகள் தகட்டு - ஒட்டத்தை (Plate - Tectonics) விளங்கிக் கொள்ள உதவி புரிகின்றன.

உலகக் காலநிலை பற்றி வரலாற்று ரீதியாக ஆய்வு செய்வதற்கான இணையற்ற விஞ்ஞானக் கூடமாக அன்டார்டிக்கா விளங்குகின்றது. பெசுசோயிக் ஆறுதிக் காலத்திலிருந்து அண்மைக் காலம் வரையிலான அடையல் படிவுகளை, பனிக்கட்டியின் கீழான அக ஆய்வுகள் (Ice-Core Analysis) மூலம் ஆய்வு செய்து விபரங்கள் சேகரிக்க முடியும். அன்டார்டிக்காவில் அமைக்கப்பட்டிருள்ள நிலையங்களிலிருந்து ஒழுங்கான முறையில் மேற்பரப்பு, வளிமண்டல அவதானிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு (11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

உலோக நாணயங்கள் வரலாற்றுத் தடயங்களுள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை நீண்டகாலம் அழிபாமல் உருப்பதும், அதன் முக்கியத்துவத்திற்கு ஒன்றோர் காரணமெனலாம். குறிப்பாக நாணயங்கள் சில எழுத்துக்கள், ஐலச்சினைகள் (மணனர்களின் தலை போன்றன) என்பவற்றைத் தாங்கியிருப்பதுடன் அவற்றினைப் பெறுமதியான அதாரமாகக் கொள்வதற்கு வழிசெய்கிறது. அந்த வகையில் ஈழத்து வரலாற்றுப் பாதையில் கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியில் வெளியீடு செய்யப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படும் ‘சேது’ நாணயம், அக்காலப் பகுதியின் வரலாற்று மூலங்களுள் ஒன்றாகக் காலத்தால் நிலைத்து நிற்கிறது.

‘சேது’ நாணயமானது யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு நாட்டு நாணயங்களைவிட, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகக் காணக்கிடக்கிறது. அராபிய, இந்திய, டச்சு நாணயங்கள் போன்றவை தனியே அந்நிய வியாபாரத் தொடர்பையும், அந்நாடுகளுக்கும் ஈழத்திற்கும் எந்தக் காலப்பகுதி

யில் தொடர்பிருந்தது என்பதையுமே காட்டி நிற்பதற்கு மாறாக, ‘சேது’ நாணயமானது செம்பினால் வர்க்கப்பட்ட, வட்ட வடிவிலானதாகவும், தனிக்கொடியுடன் நந்திச் சினைம் பொறிக்கப்பட்டும், அண்டையில் ‘சேது’ என தமிழில் எழுதப்படும் காணப்பட்டது. வரலாற்றுச் சான்றுகள் நோக்குநிலையில்

ஆரம்ப காலகட்டங்களில் உலோகங்களைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி (ஒழங்கற்ற அளவுகளில்) அதிலும் கமது இலச்சினைகளை மன்னர்கள் பதித்து நாணயங்களாக வெளியீடு செய்தனர். அவற்றை ‘அச்சுக்குத்தப்பட்ட’ நாணயங்கள் என வரலாற்றுச் செய்தனர். அவ்வாறான நடவடிக்கையின் வளர்ச்சிப் போக்கிற்

தியத்தில் வளர்ச்சியுற்றிருந்தது என்ற செய்தியையும், அந்த நாணயம் மெளனமாக அறிவிக்கிறது.

குறிப்பிட்ட ஒரு வம்ச ஆட்சியில் அந்த ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி செழிப்பாக இருந்தால், அக்காலப் பகுதியில் வெளியிடப்படும் நாணயங்களும் விலைமதிப்புள்ள உலோ

பகுதியில் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டபோது, இலங்கையில் தமிழ் பிராந்தியத்தின் முக்கியத்துவமான ஒரு உயர்கல்வி நிறுவனமாகக் கருதப்பட்டதாலும், அதேவேளை யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியத்தின் பாரம்பரியத் தன்மைகளை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும், ‘சேது’ நாணயத்தின் இலச்சினை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் இலச்சினையாகப் பொறிக்கப்பட்டது அந்த வகையில் இந்த இலச்சினையானது மத அடிப்படையிலாக அல்லாமல், ஒரு நீண்ட பாரம்பரியத்தின் குறிக்காட்டி என்ற அடிப்படையிலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் நாணயம் ‘சேது’ நாணயம்

இந்நாணயமானது, யாழ்ப்பாண இராச்சியம் சிங்கைநகர் என்ற தலைநகரத்துடன் ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாமெனவும், ‘சேது’ என்ற சொல் குறிப்பிடுவது அக்காலகட்டத்தில் இந்தியாவின் தென்பகுதியிலுள்ள இராமேஸ்வரம் பகுதியிலுள்ள சேது என்ற பகுதியை தமது புனித பூமியாக கருதியதால், அக்கால தமது நாணயங்களில் அப்பெயரைப் பொறித்ததாகவும் அறியப்படுகிறது.

தான் உலோகங்களை உருக்கி நாணயங்களாக வார்க்கும் உதாழிற் தேர்ச்சியினை மக்கள் பின்பற்றினர். அவ்வாறு நோக்கும் போது ‘சேது’ நாணயம் வர்க்கப்பட்ட நாணயமாக இருப்பதைக்

ஏ. சுபாஷ்

கொண்டு பார்க்கும்போது, கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியிலே உலோகங்களை உருக்கப்பயன்படுத்தும் முறை, யாழ்ப்பாணப் பிராந்திய

செய்யப்படுவதுண்டு. உதாரணமாக இந்தியாவில் சோழராட்சிக்காலம் செழிப்புற்றிருந்த வேளையில், அங்கு வெளியீடு செய்யப்பட்ட நாணயங்களும் தங்கத்தால் ஆனவையாக காணப்பட்டன. அந்த வகையில் நோக்குமிடத்து ‘சேது’ நாணயமானது செம்பு உலோகத்தால் வர்க்கப்பட்டிருந்ததைக் கொண்டு அக்காலப்பகுதி அதிக செழிப்பானதாக இருந்திருக்க முடியாதென்பதையும் ஊகிக்கமுடியும்.

1974இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் 1977 காலப்

யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியத்தில், சரியான முறையில் இன்னமும் தால்லியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இந்நிலையில் மாற்றம் காணப்படும் சூழ்நிலையில்தான் இலங்கைத் தமிழர்கள் பொறுத்தும், அவர்களது பாரம்பரியம் பற்றியும் ஒர் ஆதாரபூர்வமான, முழுமைப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்று உண்மையை வெளிக்கொணர முடியும். அந்த விதத்தில் ‘சேது’ நாணயத்தின் கண்டுபிடிப்பானது, இவ்வெற்றிடத்தைச் சிறிது நிரப்புவதாயுள்ளது. □

அன்னை அகம்தோவாவின் 'இரங்கற்பா'

அன்னை அகம்தோவா

யூரி அன்னென்கோவ்
வரைந்த ஓவியம்

அன்னை அகம்தோவாவின் கவிதையாற்றல் கொடு முடியைத் தொட்டது. 'இரங்கற்பா' என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய தொடர் கவிதையில் தான். 1935-40 ஆண்டுகளில் ஸ்டாலினின் 'களை யெடுப்புக்கள்' நடந்த பயங்கரமான கால கட்டத்தில், பல்லாயிரக்கணக்கான கம்யூனிஸ்டுகளும் உட்சக்கணக்கான பொதுமக்களும் கொடிய அடக்குமுறைகளுக்கும் சித்திரவதைகளுக்கும் மரண தண்டனைகளுக்கும் ஆளான காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டது அது. கட்சிசாராத அறிவுஜீவிகள் மீதான தாக்குதலின் பகுதியாக அகம்தோவாவின் மகன் லெவ் குமிலியோவும் (இவர் நிகோலாய் குமிலியோவின் மகன் என்பதற்காகவே குறிப்பாகக் கைது செய்யப்பட்டார்) அகம்தோவாவுடன் ஒன்பதாண்டுகள் சேர்ந்து வாழ்ந்த நிகோலாய் பூனினும் கைது செய்யப்பட்டனர். அதனால் ஏற்பட்ட வேதனையும் பதற்றமும் தோற்றுவித்த படைப்பு அது.

ஆனால் இத்தொடர்கவிதையில் வெளிப்படுவது அவரது தனிப்பட்ட வேதனைகளோ சோகங்களோ மட்டுமல்ல. சிறைகளிலும் கட்டாய உழைப்பு முகாம்களிலும் அடைக்கப்பட்ட தங்களது கணவர்களையோ, குழை உறுப்பினர்களை யோ யார்த்து அவர்களுக்கு ஒரு உணவுப் பொட்டலத்தையோ, ஒரு கடிதத்தையோ கொடுத்து விட்டுவருவதற்காக சிறைவாசல்களில் நீண்ட வரிசைகளில் நாட்கணக்கில் காத்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான மாதர்களின் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்ட அன்னை அகம்தோவா தன் சொந்த அனுபவத்தை, தனிப்பட்ட சோகத்தை இக்கவிதையில் கூட்டு அனுபவமாக, கூட்டு சோகமாக வெளிப்படுத்துகிறார். இங்கு அவர் பெண் கவிஞராக, பெண்களின் கவிஞராக நின்று பெண்கள் மீதான

ஒடுக்குமுறையில் பொதிந்திருக்கும் கூடுதலான பரிமாணங்களை நெஞ்சக் கிழிக்கும் உருக்கத்தோடு எழுதுகிறார். இது வாலிவி க்ராஸ்மன் என்ற மற்றொரு மாபெரும் ரஷ்ய

தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற மார்க்சிய ஆய்வறிவாளரும், விமர்சகரும், மொழிபெயர்ப்பாளரும், சஞ்சிகையாளருமான எஸ். வி. ராஜதுரை வகிதாவுடன் இணைந்து அன்னை அகம்தோவா கவிதைகள் என்ற நூலை ஆக்கியுள்ளார்.

அதிமூன்று கட்டுரைகளில் 'இரங்கற்பா' பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளவற்றையும், 'இரங்கற்பா' தொடர் கவிதையின் சில பகுதிகளையும் நன்றியுடன் இங்கு வெளியிடுகிறோம்.

அன்னை அகம்தோவா நூற்றாண்டு நினைவாக, சென்னை யிலுள்ள வயல் நிறுவனம் அதனை வெளியிட்டுள்ளது.

எழுத்தாளர் 'என்றென்றும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது' (Forever Flowing) என்ற நாவலில் பெண்கைதிகள் பற்றி எழுதியுள்ளதை நமக்கு நினைவுபடுத்தித் தராமல் எழுதுகிறார்:

"ஒரு இளம் பெண்ணின் மனதில்தான் இருவித வேதனைகள் ஒரே சமயத்தில் நிலவ முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை: அநாதரவான தனது குழந்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற தணியாத வேட்கையால் வாட்டப்படும் தாயின் வேதனை ஒன்று; மற்றொன்று, அரசை எதிர்கொள்கையில் தானே ஒரு அநாதரவான குழந்தையாக மாறி தாயின் நெஞ்சில் முகம் புதைக்கத் தவிப்பவளின் வேதனை." ஆயினும், 'இரங்கற்பா,' அநியாயமாகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த அபலைகளின்

அழகையொலி மட்டுமல்ல. ஸ்டாலினின் ஒடுக்குமுறை சக்கரத்தின் கீழ் நசுக்கப்பட்ட பல லட்சம் மக்களது ரத்தக் காஷ்யமும் ஆகும். 1957 ஓல் இக்கவிதைக்கு 'முன்னுரைக்குப் பதலாக' என்ற தலைப்பில் எழுதிய குறிப்பொன்றில் அதை அகம்தோவா கூறுகிறார்.

அகம்தோவா காப்பாற்றிய வாக்குறுதியே 'இரங்கற்பா'. அது ஒரு யுகத்தின், ஒரு தலைமுறையின் வேதனைகரல். இன்று லட்சக்கணக்கான ரஷ்யர்கள் அதை வாசிக்கக் காரணம், தமது முன்னோர்கள் இழைத்த பொதுக் குற்றத்தை நேர்மையோடு எதிர்கொள்கிற ஒரு அறவியல் மனப்பக்குவம் அங்கு இப்போது தோன்றியிருப்பதுதான்.

எத்தகைய நிலைமைகளின் கீழ் அக்கவிதைகள் எழுதப்பட்டன? எப்படி அவை மரது காக்கப்பட்டன? கறுப்பு ரொட்டியும் சர்க்கரை இல்லாத தேநீரும் மட்டுமே தனக்கு அன்றாட உணவாக அமைந்திருந்த நாட்களில், கொடிய வறுமை நிறைந்த நாட்களில் அன்னாவால் எழுதப்பட்டவை அவை. அவற்றைத் தாள்களில் எழுதிவைக்கக்கூட முடியாதிருந்த சூழ்நிலை அன்று. ஏனெனில் ரகசியப் பொலிசாரால் வீடு சோதனையிடப்படுகையில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் அவர்களிடம் சிக்கிவிட்டாலோ அவற்றோடு கவிஞரின் வாழ்வு முடிந்திருக்கும் அவரது சினேகிதியும் ரஷ்ய எழுத்தகாளருமான லிட்யா சுகோவ்ஸ்கயா (Lidia Chukovskaya) எழுதுகிறார்:

"அன்னை ஆந்திரீவ்னா என் வீட்டுக்கு வருகை தரும்போது 'இரங்கற்பா' கவிதை வரிசை என்னிடம் மெல்லிய குரலில் படித்துக் காட்டுவார். ஆனால் அவரது சொந்த உருப்பிடத்தில் அவற்றை முணுமுணுக்கக்கூடமாட்டார். எங்களது உரையாடலின் போது, திடீரென மௌனமாகி விடுவார். கண்களின் மூலம் சமிக்ஞைசெய்து கூரையையும் சுவர்களையும் காட்டிவிட்டு, பேனாவையும், ஒரு துண்டுத் தாணியையும் எடுத்துக்கொண்டு, சம்பிரகாயமாகப் பேசும் தோரணையில் 'தேநீர் அருந்துகிறாயா?' என்றோ, 'வெய்யிலில் நன்கு கறுத்துப் போயிடுக்கிறாயா?' என்றோ உரத்த குரலில் கேிக்கொண்ட அந்தத்தாளில் அவசரம் அவசரமாக எழுதி என்னிடம் கொடுப்பார். நான் அந்த வரிகளைப் படித்துவிட்டு, அவற்றை மனப்பாடம் செய்துகொண்ட பின், மௌனமாக அத்தாளை அவரிடம் கொடுத்துவிடுவேன். அன்னை ஆந்திரீவ்னா உரத்த குரலில் 'இந்த வருடம் இலையுதிர் காலம் சிக்கிரமாகவே வந்து விட்டது' என்று கூறிக் கொண்டே, தீக்குச்சியை உரைத்து ஆஷ்ட்ரேவுக்குள் அத்தாளை எரித்துவிடுவார்".

அவர்கள் பேசுவதை ஒட்டுக்கேட்கும் 'மைக்'சுகள் (11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இரங்கற்பா

1935 — 1940

இல்லை, மற்றொரு வானத்தின் கீழ் அல்ல
அந்நியச் சிறகுகளின் அணைப்பில் அல்ல
அன்று நான் என் நாட்டுமக்களோடு இருந்தேன்
என் நாட்டுமக்களுக்கு வீதிக்கப்பட்டிருந்த

இடத்தில்
— 1961

முகவுரைக்குப் பதிலாக

"யெஸோவின்¹ பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடிய அந்தக் கொடுமான ஆண்டுகளில் லெனின்கிராடில் உள்ள சிறைக்கு வெளியே 17 மாதங்கள் நீண்ட வரிசையில் காத்திருந்தேன். ஒருநாள், கூட்டத்திலிருந்து யாரோ ஒருவர் என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டார். எனக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு பெண். குளிரால் அவரது உதடுகள் நீலம் பாரித்திருந்தன. பெயர் சொல்லி நான் அழைக்கப்பட்டதை அதற்குமுன் அவர் கேட்டதேயில்லை. இப்போது அவர், எங்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானதாக இருந்த மரத்தப்போன நிலைவிலிருந்து தொடங்கி என்னிடம் தாழ்ந்த குரலில் பேசினார். (அங்கு எல்லோருமே தாழ்ந்த குரலில்தான் பேசினர்):

"இதை உங்களால் சித்திரிக்க முடியுமா?"
நான் கூறினேன்: 'என்னை முடியும்.' பிறகு புன்னகை போன்ற ஏதோவொன்று முன்பு அவரது முகம் இருந்த இடத்தில் தோன்றி மறைந்தது."

சமர்ப்பணம்

இத்தகைய துயரம் மலைகளுக்குக் கூனல் விழ்ச்செய்து விடும் ஆறுகளின் போக்கைத் திருப்பிவிடும். ஆனால் மனித வேதனை மண்டிக்கிடக்கும் இந்த சிறைக்கூண்டுகளை நாம் எட்டவிடாமல் தடுக்கும் இந்தக் கனமான தாழ்ப்பாள்களை அகனால் உடைக்க முடியாது. சிலருக்குத் தென்றல் உதமாய் வீசும், சிலருக்கோ கதிரொளி சுலபமாய் மங்கிமறையும், ஆனால் பீதியால் பிணைக்கப்பட்டுள்ள நம் காதில் விழுவதோ பூட்டுகளைத் திறக்கும் சாவினின் நாராசம், காவலர்களின் கனத்த காலணிகள் எழுப்பும் மிதியோசை. அதிகாலைப் பூசைக்குச் செல்பவர்போல் நாங்கள் எழுந்து ஒவ்வொரு நாளும் இப்பாழ்வெளியில் நடந்தோம். மௌனத் தெருக்களிலும் சதுக்கங்களிலும் களைப்புடன் நடந்து

நடைப்பிணங்களாய் ஒன்று கூடினோம். சாய்ந்தது குரியன், மங்கலாயிற்று நேவா நதி, எப்போதும் தொலைவிருந்த கீதமிசைத்தது நம்பிக்கை. இங்கு யாருக்கு இன்று தண்டனை? ... அந்த ஓலம், திடீரென்று பெருக்கெடுத்த அந்தப் பெண்ணின் கண்ணீர் அவளைப் பிறரிடமிருந்து பிரித்ததுக் காட்டியது² — அவர்கள் அவளை அடித்துத் தரையில் தள்ளி அவளது மார்பிலிருந்து இதயத்தைப் பிய்த்தெடுத்து பிறகு தள்ளாடிய அவளைத் தன்னந்தனியாக அனுப்பியது போல். நாகத்தில் நான் கழித்த அந்த இரண்டாண்டுகளில் எனக்குக் கிடைத்த அந்தப் பெயரில்லா நண்பர்கள் எங்கே? சைபீரியப் பனிக்காற்றின் சிற்றத்தினிடையே அல்லது நன்னாஷின் நலிந்த வட்டத்திற்குள்ளே அவர்களைக் கேலிசெய்யும் நினைவுகள் யாவை? அவர்களிடம் உரத்துச் சொல்கிறேன்: வாழ்க, போய் வருக!³

— மார்ச் 1940

தொடக்கவுரை

இறந்தவர் மட்டுமே அன்று புன்னகைத்தனர் — அமைதியடைந்ததில் ஆனந்தம். சிறைச்சாலைகளிடையே சிக்கி ஊஞ்சலாடுகிறது விண்ண லெனின் கிராட். அன்று சித்திரவதைகளால் உணர்விழந்த தண்டிக்கப்பட்டோர் கூட்டம் அணிவகுத்துச் சென்றது. பிரிவுகீதத்தை சுருக்கமாய்ப் பாடின எஞ்சின்களின் ஊதல்கள். மரண நட்சத்திரங்கள்³ நமக்கு மேலே; கறுப்பு மரியாவின்⁴ சக்கரங்களுக்கடியில் ரத்தம் தோய்ந்த காலணிகளின் கீழ் களங்கமற்ற ரஷ்யா துடித்தது.

1 பொழுது விடிந்ததும் உன்னை அவர்கள் அழைத்துச் சென்றனர்;

பாடையைத் தொடர்வதுபோல் நான் நடந்தேன்;
இருண்ட அறையில் அழகன குழந்தைகள்,
கன்னி மரியாள்முன் உருகிவழிந்தது மெழுகுவத்தி,
உனது இதழ்களில் தெய்வச் சிலையின் ஈரமற்ற ஸ்பரிசும்,
உனது நெற்றியில் மரணத்தின் வேர்வை...
மறந்துவிடாதே! —
கொலை செய்யப்பட்ட ஸ்டிரெஸ்ஸிக் காவலரின்⁵
மனைவியர் போல்
கீரெய்ளின் சோபுரங்களுக்கருகே
அழுது புலம்புவேன் நான்.

2

கேலிசெய்பவளே, நண்பர்களுக்குக் களிப்பூட்டுபவளே
இதயங்களைத் திருடுபவளே
புஷ்கின் பிறந்த நகரத்துப் பெரும் குறும்புக்காரியே⁶
அன்று அவர்கள் காட்டியிருக்க வேண்டும்
விதிவசமான உன் நாட்களின் இச் சித்திரத்தை —
சிலுவைகளின் கீழ் 7 பஞ்சடைந்த தோற்றத்துடன்
வரிசையில் முன்னூறுவது ஆளாக
கையிலொரு சிறு மூட்டையுடன்
நீ நின்றிருந்த இக்கோலத்தை;
புத்தாண்டுப் பணியினை உண்கண்ணீர் சுட்டுரித்ததை,
அதோ பார், சிறைச்சாலைகையின் நெட்டிலிங்கமரம் வளைவதை!
நிசப்தம். நிசப்தம். ஆயினும் எத்தனை
குற்றமற்ற உயிர்கள் மடிக்கின்றன.

3

பதினேழு மாதங்கள் நான் கூவியழுதேன்
உன்னை வீட்டிற்கு அழைத்து
தூக்கிலிடுபவனின் காலடியில் விழுந்து மன்றாடினேன்
எனது பீதியை, எனது மகனே,
எல்லாமே நிரந்தரமாய்க் குழம்பிவிட்டன
மனிதன் யார் மிருகம் யார் என
என்னை பிரித்துப் பார்க்க முடிவதில்லை
நான் சாவுக்குக் காத்திருக்கவேண்டுமா — தெரியவில்லை
இங்குள்ளவை
புழுதி படிந்த மலர்களும்
தூபக் கலசத்தின் சாம்பல் தடயமும்
தெரியாத இடங்களிலிருந்து
எங்குமே ஓட்டுச் செல்லாப் பாதைகளுமே.
என் கண்ணை நேருக்குநேர் உற்றுப்பார்க்கிறது
ஒரு பெரும் நட்சத்திரம்
அதன் பார்வையிலோ
சிலர் மரணம் என்ற அச்சுறுத்தல்.

4

சிலுவையிலறைதல்

எனக்காக அழாதே அம்மா, நான் கல்ல
றைக்குள் இருக்கும்போது

I

தேவதாதர் தம் கானத்தால் போற்றினர்
அந்நகர மொழுகை.
வானம் உருகிற்று நெருப்பாக
“என் தேவனே! என்னை ஏன் கைவிட்டீர்?”
தன் தாயிடம் அவர் கூறினார், “அழாதே.....”

II

மக்தலேன அழுதான், புலம்பினான்.
நேசத்துக்குரிய சீடனே கல்லாய் நின்றான்.
தாய் மௌனமாய், தனியாக நின்ற இடத்தில்
ஒரு பார்வையை விசயாருக்கும் துணிவில்லை.

— 1940 - 1943

முடிவுரை

நான் கண்டு கொண்டேன்—
முகங்கள் எவ்வாறு வாடுகின்றன என்று
கண்ணிமைகளின் கீழிருந்து பீதி எவ்வாறு எட்டிப்
பார்க்கிறது என்று

கன்னங்களில் துன்பம் எவ்வாறு தன் கோடுகளைச்
செதுக்குகிறது என்று
சாம்பல் நிற, கறுப்பு நிறச் சுருள்முடி
ஒரே நாளில் எவ்வாறு நரைத்துப் போகிறது என்று
பணிந்து போகும் இதழ்களில் புன்னகை எவ்வாறு மங்கி
மறைகிறது என்று
வெற்றுச் சிரிப்பொன்றில் பயம் எவ்வாறு நடுங்குகிறது
என்று.

நான் எனக்காக மட்டும் பிரார்த்திக்கவில்லை —
ஆனால் இரக்கமற்ற சிகப்பு மதில்களினருகே
கொடூரமான குளிரிலும் ஜூலை மாத வெப்பத்திலும்
என்னோடு நின்றிருந்த அணைவருக்கும் தான்

II

நினைவுகொள்ள வேண்டிய நேரம் மீண்டும் நெருங்கி
விட்டது
நான் உங்களைக் காண்கிறேன், கேட்கிறேன்,
தொடுகிறேன்—
ஜன்னலுக்கு இழுத்து வரப்பட்ட,
இடமண்ணை இனி ஒருபோதும் மிதிக்க முடியாத
ஒருவரை
தன் அழகிய தலையையசைத்து
“இங்கு வருவது வீட்டுக்கு வருவதுபோல” எனக் கூறிய
பெண்ணை.

அவர்களைப் பெயர் சொல்லி அழைக்க விரும்புகிறேன்
ஆனால் பட்டியலோ பறிக்கப்பட்டு விட்டது
அது என் நினைவிலும் இல்லை.

அவர்கள் மீது போர்த்துவதற்கு நானொரு பெரிய
போர்வையை நெய்துள்ளேன்
அவர்களிடமிருந்து நான் கேட்ட எளிய
வார்த்தைகளைக் கொண்டு.

அவர்களை எப்போதும் எங்கும் நினைவில் கொள்வேன்
எது நேரிடனும் அவர்களை ஒருபோதும் மறவேன்.

கோடானுகோடி மக்களின் அழகை ஒலிக்கும் என்
வாயை
வதைக்கப்பட்ட என் வாயை அவர்கள் அடைப்பார்களே
யானால்

என்னையும் அவர்கள் நினைவு கொள்ளட்டும்
என் நினைவு நான் நெருங்கும்போது.

இந்த நாட்டில் எனக்கொரு நினைவாலயம் எழுப்ப
யாரேனும் முடிவு செய்தால்
மனதாரத் தருகிறேன் என் சம்மதம்
ஆனால் ஒரு நிபந்தனை:

நான் பிறந்த கடலுக்கருகே அதைக் கட்ட வேண்டாம்
கடலுடனான என் கடைசிப் பிணைப்பு முறிந்து விட்டது.
ஜார்ஜ்ஸ்காவில்⁸ தேற்றமுடியாத ஒரு நிழல்⁹
என்னைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் அந்தக்
குழிவான குத்துக் கட்டையருகிலும்¹⁰ வேண்டாம்.

ஆனால் இங்கு —
முன்னூறு மணிநேரம் நின்றிருந்த இடத்தில்
எனக்காகக் கதவை ஒரு போதும் திறந்துவிடாத இந்த
இடத்தில்.

ஏனெனில் மீளாத்துயிலிலும்கூட நான் பீதியடைகிறேன்
கறுப்பு மரியாக்களின் உறுமலை
அந்த வெறுக்கத்தக்க கதவுகள் இழுத்து மூடப்படுவதை
அந்த வயதான மாது அடிபட்ட மிருகம்போல்
ஒலமிட்டதை
மறந்து விடுவேனோ என்று.

எனது நிர்ச்சலனமான வெண்கல இமைகளிலிருந்து
வழியும் கண்ணீர்போல்
உருகும் பனி பெருக்கெடுத்தோட்டும்
சிறைச்சாலைப் புறக்கள் தூரத்தில் கூவட்டும்
நேவா நதியில் படகுகள் அமைதியாகச் செல்லட்டும்.

— மார்ச் 1940

குறிப்புகள்

- ஸ்டாலினின் 'கனியெடுப்புகள்' நடந்த முதலாண்டுகளில் ரகசியப் பொலிஸ்துறைத் தலைவராக இருந்தவர்.
- அக்மதோவாவுடன் சிறைவாசலில் நீண்ட வரிசையில் நிற்குகொண்டிருந்த பெண்களில் ஒருவர்.
- சோவியத் அரசு அதிகாரத்தின் சின்னமாய் அரசுக் கட்டிடங்களின் மேல் காணப்படும் சிவப்பு நட்சத்திரங்கள்.
- கைதினை ஏற்றிச் செல்லப்பயன்பட்ட மோட்டார் வாகனத்தின் பெயர்.
- மகா பீட்டரின் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கச் சதிசெய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு மரணதண்டனை வழிக்கப்பட்ட அரசமாளிகைக் காவல்படையின் பெயர் ஸ்டிரெஸ்ஸிக்.
- அக்மதோவா இங்கு தனது இளமைக்கால, கவலையற்ற வாழ்வை நினைவுகூர்கிறார்.
- லெனின்கிராட் சிறைச்சாலைகள் சிலுவைவடிவத்தில் அமைந்துள்ளன. எனவே அவற்றுக்குச் 'சிலுவைகள்' என்ற பெயர் பிரபல்யமாகியது. மனிதத் துயரத்தின் குறியீடாகவும் அச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- ஜார் கிராமத்திலிருந்த பூங்கா. அங்குதான் அக்மதோவாவும் நிகோலாய் குமிலியோவும் சந்தித்தனர். அங்கு தான் அவர்களின் காதல் மலர்ந்தது.
- 1921 இல் எதிர்ப்புரட்சிவாதி என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட நிகோலாய் குமிலியோவின் ஆவி.
- புஷ்கினின் நினைவுச் சின்னமாகக் கருதப்பட்ட ஒரு அடிமரக்கட்டை, குமிலியோவும் அக்மதோவாவும் சந்தித்த இடத்தில் இருந்தது.

தூவானம்

அண்மையில் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற சிறுகதைத்தொகுதி வெளியீட்டு விழாவிற்குச் சென்றிருந்தேன்.

மண்டபம் நிறைந்த பார்வையாளர்கள். வந்துகொண்டிருந்தோரின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி கதிரைகள் போதாமற் போகவே, சில பல்கலைக் கழக இளைஞர்கள் (சுட்ட அமைப்பாளர்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்) தாமாகவே எழும்பிச் சென்று, அடுத்த அறைகளிலிருந்து கதிரைகளை அடிக்கடி எடுத்து வந்து வசதி செய்து கொடுத்த செயல் மனதில் பதிந்தது.

மற்றப்படிக்கு, பிரமுகர்களுக்கும் காசுள்ள முதலாளிகளுக்கும் கௌரவம் கொடுத்து (என்று மறையும் இந்நிலை?) நடத்தப்பட்ட வழமையான கூட்டம்.

ஆய்வுரைகள் முடிந்தபின், நூலாசிரியர் தான் பேசவேண்டியதை நீண்ட கட்டுரையாக எழுதி வாசித்தார். பல இடங்களில் கருத்துக்கள் நெருடலை ஏற்படுத்தின. ஆயினும் அவற்றையெல்லாம் பற்றிக் கருத்துரைத்து உங்களைச் சோதிக்கும் எண்ணம், இல்லை.

ஒரிடத்தில் அவர் சொன்னார்: “எனது முன்னோர்கள் காதலியைப் பற்றிய நினைவுகள் மேலோங்கும் போது நான் மிகுந்த வெறுப்புக்குள்ளாகிறேன். பதட்ட மடைகிறேன். யாரையாவது... தாக்க வேண்டும் என்ற வெறி என்னுள் எழுகின்றது. அப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எழுதிய கதைதான் ‘.....’; ஒரு மோசமான கதை. அம்புலிமாமாக் கதைபோல இருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒரேயொரு நல்ல அம்சம் கார்ச்சியைத் தரும் அந்தத் தலைப்புத்தான் என்று தோன்றுகிறது.”

உண்மையில், இக்கதை மோசமான கதையென்பதில் சந்தேகமில்லை. சரி! மோசமான கதையென்று தெரிந்த பின்பும் அதைத் தொகுதியில் ஏன் சேர்க்கவேண்டும்? அதிலும், மோசமான அக்கதையைத்தான் தொகுப்பின் தலைப்புக்கதையாக வைக்க வேண்டுமா? ஈழத்து இலக்கிய வாசகர்கள் ‘அம்புலிமாமாக் கதை’ படிக்கும் தரத்தில்தான் இருக்கிறார்களா?

புத்தகத்திலுள்ள ஏழுகதைகளில் நீசுக்கு மட்டும் ஏற்கனவே ஒரு சிறுசஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டவை. விளக்கப்படங்கள் வரைந்தவர்களின் பெயர்கள் புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. முன்புற பின்புற அட்டைப்படங்களைப் பெற்ற சஞ்சிகைகளுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் ஒரு சஞ்சிகை (ஆனந்தி) இன்று வரை வெளிவராத சஞ்சிகை!

இனித்தான் சுவாஸ்யமான செய்தி இருக்கிறது. இந்த எழுத்தாளரின் கதையை முதலில் வெளியிட்டதோடு, ஏனைய மூன்று கதைகளையும் (அதில் இரண்டு மிக நீண்ட கதை (11 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சென்றவாரத் தொடர்ச்சி

வெகு ஆயத்தமாக தொண்டையைச் செருமிச் சரிபண்ணிக் கொண்டான்.

“சிலன் ... இதை இஞ்சை கொண்டு வந்து விடச் சொன்னவர்”

“ஆஹ்! சிலன் எங்கையப்பு”

“.....”

“ஐயோ! என்ரை பிள்ளை”

அந்தக் குரலின் அவலம் பையனைத் துரத்தியது. தலையைக் குனிந்தவனாய் விடுவிடென விரைந்து போனான்.

அம்மா பதைத்தாள் கிரீச்சிட்டாள்.

“சிலன் எங்கையப்பு”

பையன் பின்னே தட்டுத்தடுமாறி ஓடியபடி அம்மா கேட்டாள். அவன் பதில் சொல்ல முடியாமல் ஓடத் தொடங்கினான்.

“சிலன் எங்கையப்பு”

இலேசாக குளிர்ந்துபோய்தலையைக் கடந்துபோன காற்றை, அம்மா கேட்டாள். அது மெளனமாகப் போனது.

இவ்வாறான எத்தனை அண்ணையரின் சோகங்களை அது பார்த்திருக்கிறது! அது பேசாமல் போனது.

“ஐயோ, என்ரை சிலன் எங்கை”

சிலந்து மின்னிக் கொண்டிருந்த அந்தி வானை அம்மா கேட்டாள்.

இவ்வாறான எத்தனை சிலன்கள் அதன் கீழ் உள்ளனர். அது பேசாமல் கண்ணை மூடிற்று.

“சிலன் எங்கை?”

அவளுக்குத் திருப்தியான பதிலைத் தர ஒருவரும் இல்லை.

“சிலன் எங்கை?”

அம்மாவின் பரிதாபமான அககேள்வி ஊர் மேல் ஒங்கி அடித்தது. அம்மாவைச் சுற்றி ஊர்ப் பெண்கள் ஒவ்வொருவராகக் கூடத் தொடங்கினார்கள்.

அவர்களுக்கெப் புரிந்தது சிலன் எங்கே போனான் என்று! இவ்வாறான எத்தனை கதைகளை அவர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். அம்மாவை ஆசுவாக உள்ளே கூட்டிப்போயினர்.

பிறகு,

அந்த எளிமையான சிறிய வீட்டின் ஆனந்தவாழ்வும் அவனுடன் கூடப் போய் விட்டதாய்

வெறுமை.

0 0

மாலை நேரங்களில் அம்மா ஊரை நீங்கித் தூரே இருக்கின்ற வயல்வெளிகளிலும், பனங்கூடல்களுக்குள் கனித்துக் கிடக்கின்ற திடல்களிலும் புல் செதுக்கிக் கொண்டு வரப்

போவாள். முழுத்தாரமும் இளைத்து இளைத்து முதுகொடியச் சுமந்து வந்தாள்.

அவள் பாரத்தை மாற்றிக் கொள்ள யாரும் இல்லை!

அவள் பாதி வழியில் வரும் போதே முருகன் கோயில் மணி சீனுங்கிக் கேட்கும். அவளால் வேளா வேளைக்குப் பூசை காணப்போக முடியவில்லை. அவள் போகும்போது கோயில் நிசப்தமாக இருளில் மூழ்கி இருக்கும். பூசை முடிந்து போனதின் தடங்களாக, சிந்திக்கிடக்கின்ற சில மலர்களும் மெல்லமெல்லக் காற்றில் கரைந்து கொண்டிருக்கிற கற்பூர வாசனையும் முறுக்கென எரிகின்ற ஒரு சிறு தூண்டாமணி வளக்கும் இழுத்துப் பூட்டப்பட்டிருக்கிற சித்திர வேலைப் பாட்டுடன் கூடிய கனத்த கதவும்

அம்மா வாசலில் நின்று தனியே தொழுதாள். தனது அருமையான புதல்வனின் நலத்துக்காக அம்மா தினமும் தனியே நின்று உருகினாள்.

வீட்டுக்குத் திரும்பிவரும் நேரங்களில் மாடுகள் பின்புறத்தில் ஒன்றையொன்று கொம்புகளால் குத்தி வீரட்டியபடி துள்ளித் திரியும். கண்ட இடத்திலெல்லாம் குளம்புகளால் உழக்கிய அடையாளங்களும் சாணியும்

அம்மாவே ஒவ்வொன்றாக இழுத்து வந்து கட்டைகளில் கட்டவேண்டியிருந்தது.

கோழிகள் பூவரசமரங்களில் குடிபுகப் பழகின. அம்மா கற்களை எடுத்து வீசுவாள் ‘கு’ என விரட்டுவாள். நிசப்தமான முன்னிரவு அவற்றின் கொக்கரிப்புக்களாலும், சிறகடிப்புக்களாலும் நிம்மதி இழந்து தவிக்கும்.

அம்மாவே தனியாக, அவற்றைக் கூடுகளில் அடைக்க வேண்டி இருந்தது.

புகை படிந்துபோய் மங்கிய ஒளி சிந்தும் ஒரு சிறு விளக்கு. மேசையின் மீது சிலனின் புத்தகங்கள், ஒரு சைக்கிள், மெளனமாகி விட்ட ஒரு ரேடியோ. அருகிலே மகள் அமர்ந்திருப்பாள், அழகிய சிறு மொட்டு. வயதுக்கு மீறிய குருட்டு யோசனைகள், கொட்டக் கொட்ட விழித்துடி தனிமையில் உட்கார்ந்திருப்பாள். பாவம்!

அந்த அருமையான மாலை நேரத் தேநீர் அம்மாவுக்குப் பிறகு கிடைக்கவேயில்லை.

அம்மா வரவர மெலிந்தாள், கண்களைச் சுற்றி கருவளைங்கள் தோன்றின. நடை வரவரத் தளர்ந்தாள். முன்புபோல உற்சாகமாக வேலைசெய்ய முடியவில்லை. அம்மா வயோதி பத்தை நோக்கி மெல்ல மெல்ல போய்க்கொண்டிருந்தாள்.

இரவு நேரங்களில் நித்திரையின்றி வாடுவாள். புரண்டு புரண்டு படுப்பாள். அலுத்துப் போய் எழுந்து உட்கார்வாள்.

ஏதோ ஏதோ விபரீத எண்ணங்கள் தோன்ற பெருமூச்சுகள் விடுவாள்.

குலத்தைப் பற்றியும் அம்மாவுக்கு வரவர ஒன்றும் புரியவில்லை, எப்போதாவது மூன்று நாளுக்கு நாட்களுக்கொருமுறை வருவாள். அம்மா அரைத் தூக்கத்தில் அவஸ்தையுடன் புரளும்போது கன வேகத்தில் வந்த ஒரு வாகனம் வாசலில் நின்று ஒரு தரம் உறுமி ஓயும். குலம் ‘திமதிமு’ வென உள்ளே வருவாள். அம்மாவுடன் ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசாமலே... அம்மா முகத்தைச் சரியாக ஏறிட்டுக்கூடப் பார்க்காமலே கைகளில் பணத்தைத் திணிப்பான். சேட்டைக்

கழற்றிக் கண்ட இடத்தில் எறிவான். ஒலைப்பாயை விரித்து தலையணைகூட இன்றிப் படுப்பான். வலிய கரங்களை நெற்றியின் மீது அழுந்தப் போட்டபடி கால்களை ஆட்டியபடி ... மயிரரும்பும் மாட்புகள் விம்மித் தணிய ஒரு நொடியில் தூங்கிப் போவான்.

இப்போ தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறானே, அது மாதிரி! ஒரு காட்டுப் பிறவி!

0 0

இப்போ,

குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. குண்டுச் சத்தங்களைக் கேட்டவுடன் அம்மா நடுங்குவாள். கண்கள் பீதியால் விரியும். அடிவயிறு குலுங்கும்.

‘அவர்கள்’ அடிக்கடி ஊர்களைச் சுற்றி வளைத்தனர். கரைக வாகனங்களின் உறுமலைக் கேட்டவுடன் அம்மா பாதி உயிரற்றுப் போவாள். நீட்டிய துப்பாக்கிகளுடன் “மகன் எங்கே?” என உறுக்கியபடி அவர்கள் வரும்போது — துப்பாக்கிச் சனியன்களில் குத்திக் கொண்டு போகும் பாவனையில் பிள்ளைகளை அவர்கள் வளைத்துக் கூட்டிச் செல்லும்போது — அம்மா படும் சஞ்சலம் சொல்லி மாளாது.

ரஞ்சகாமர்

“கடவுளே! ... நான் சாக முகல் என்ரை பிள்ளையை ஒருக்கால் கண்ணிலைகாட்டு...”

ஊரில் தினமும் இரவுநேரங்களில் குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. அம்மாவின் சாதுச் சவ்வுகள் சிழிந்து விடுமாப்போல் ‘கின்’ என வலிக்கின்றன. நெஞ்சு நீர்ந்து வரண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

ஓ! இந்த இரவுகள் மிகவும் கொடியன.

அம்மாவுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான அந்த வயல் வெளிகளிலே, பனங் கூடல்களுக்குள் தனித்துக் கிடக்கும் திடல்களிலே ‘பொடியன்கள்’ குண்டு வெடிக்கவைத்துப் பழகுகின்றார்கள் என ஊர்ப் பெண்கள் அம்மாவிடம் சொல்லினர்.

சிலனும் அவர்களுள் ஒருவனாக இருக்கலாமோ? அம்மா பெரும் பீதியுடன் எண்ணினாள்.

தேசியஇனப் பிரச்சினைக் கதை - 10

ஆனால் சிலனைக் கண்டதாக ஒரு நாய்கூட அம்மாவிடம் சொல்லவில்லை.

அவன் எந்த ஊரில் குண்டு வெடிக்க வைத்துப் பழகிறானோ? அம்மா பிற ஊர்களை அதிகம் அறியாள். இந்நகர் சிறு குடிசை வீடும் முருகன் கோயிலும் ... புழுதி பறக்கின்ற ஒழுங்குகளும் திடல்களும் மாடுகளும் கோழி னும் தான் அம்மாவின் உலகம். அவளது பிள்ளைகளே அவளிட்டிய ஈடற்ற செல்வம்.

கோசலை

2

இன்று அடிக்கடி குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. ஒவ்வொரு சத்தத்திற்கும் சிலனின் நினைவு அம்மாவுக்குள் கனதியாக ஏறிற்று.

குலம்கூட நாலேந்து நாட்களாக வீட்டுக்கு வரவில்லை. இன்றாவது அவன் வருவான் என அம்மா மிகவும் ஆசைப்பட்டாள்.

இவன் என்ன பிள்ளை? வீட்டுக்கு வருவதே குறைவு. வந்தவுடன் விழுந்து படுக்கிறான்.

“அம்மா..... பசிக்கிது” ஒரு வார்த்தை!

ம் ஹும்.

பசி என ஒரு பிள்ளை கேட்டாலே தாயின்வயிறு நிறைந்து விடுமே. இதுகூடப் புரியாத, ஒரு காட்டுப் பிறவி.

எங்கேதான் இவன் சாப்பிடுகிறானோ?

இன்று குலம் கட்டாயம் வருவான் என எண்ணினாள் அம்மா. தூங்காமல் விழித்திருந்தாள். திண்ணைக் குந்தில் கால் நீட்டி உட்கார்ந்தாள்.

இன்று மங்கிய நிலவு வெளிச்சம் இருக்கிறது. சந்திரனின் மூம் ஒரு அழகிய பெண்ணின் நெற்றி போலத் தெரிகிறது. வெள்ளை மேகங்கள் வேகமாக வானில் திரிவதை அம்மா பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பூவரசமீலைகள் மங்கிய நிலவொளியில் பளபளத்துத் தெரிகின்றன.

அம்மா மட்டும் தனித்திருந்தாள். விளக்கின் சிமனி புகை படிந்திருந்தது. மகள் அமைதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். மாடுகள் மூச்சு வீடும் சத்தத்தை, கோழிகள் குறுகுறுப்பதை, நாய் மூச்சுவாங்க அங்கும் இங்கும் ஓடுவதை, நிலத்தைப்பிராண்டுவதை..... அம்மா பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சிள் வண்டு ஒன்று கிரீச்சென குரலெடுத்து அலற ஆரம்பித்தது. நாய் காரணமற்று பல முறை குரைத்தது. நிலவைக் கண்டு அது குரைப்பதாக எண்ணினாள்.

செங்காரிப்புக வேதனையான குரலில் கதறியது. எதுவோ அதைத் துன்புறுத்துவதாகத் தோன்றியது. அம்மாவால் எழுந்து பின்புறம் போக முடிய

வில்லை. ஆடாமல் அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

நடுநிசியின் மணத்தையும், உருவாக்கத்தையும் சத்தத்தையும் அம்மா உன்னிப்பாகக் கவனித்தாள். எங்கோ புல்லாந்தி மலர்ந்திருக்க வேண்டும். குரக்கன் பிட்டு வாசனை மூக்கைக் கமறச் செய்கிறது. புடையன் பாம்பு இரை யடுக்கின்ற போதும் ஐதே வாசனை! வேலி சரசரத்தது. உடலெங்கும் கபடான அழகுக்க முத்திரைகளைப் போர்த்தியபடி கொடிய விஷமுடைய புடையன் பாம்பு, வழுவி வழுவி வேலிக்குள் ஊர்கிறதோ? அம்மாவுக்கு ஒரே பயம்!

குலம் எப்போது வருவான்? அவன் கட்டாயம் வரவேண்டும் என அம்மா முருகனை அடிக்கடி வேண்டினாள்.

அடிக்கடி குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. நிலமும், காற்றும், வானும் அதிர்ச்சி நன. அடிவயிறு குலுங்குகிறது.

சிறுவயதில், இருளைக் கண்டு பயந்து அம்மாக்கள் பக்கத்திலேயே ஓட்டியபடி படுத்திருந்த புதல்வர்கள் யாருமற்ற வயல் வெளிகளிலே, பிசாசுகளும் உலவத் தயங்கும் நடுநிசியேனைகளிலே இவ்வாறு திரிய எப்படிப் பழகினர்? இந்தப் பயங்கர சத்தங்களை எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்கின்றனர்? இந்த ஆபத்துகளை எவ்வாறு சிரிப்புடன் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்? இவ்வளவு வேகத்தையும் அவருக்கினத்தையும் அவர்களின் மனங்களில் விதைத்தது யார்?

“கடவுளே!..... எவ்வளவு பெத்த பிள்ளையனோ, இப்படி வாய்க்கு வயித்துக்கில்லாமல்”

குண்டு ஒன்று பிசிரடித்த சத்தத்துடன் வெடிக்கின்றது. கேட்டுப் பழக்கமிடலாத வித்தியாசமான வெடிப்பு மிகவும் வெறுக்கத்தக்க, அருவருப்பான சத்தம் — அரை குறையில் பிரசவமான ஒரு உயிரற்ற முண்டத்தைப் போல.

அம்மாவுக்கு உடல் ‘பட’ டென வியர்த்தது. ஏதோ கெட்ட ஷஷ்யம் நடந்தேறியதாக உள்ளூணர்வு சொல்லிற்று.

எழுந்து மேசையை நோக்கிப் போனாள். நடுங்கும் கரங்களால் விளக்கைத் தூண்டினாள் இறங்கி முற்றத்திற்கு வந்தாள். சேலையை மூத்துப் போர்த்திக்கொண்டு குண்டுச் சத்தம் வந்த திசையில் பார்த்தாள். நாய் அம்மாவின் காலடியில் நின்றுது. வாலைக் கால் களுக்கிடையில் நேராகத் தொங்கப் போட்டபடி செவிகளை வாளுக்குக் கையர்த்தி எதையோ உற்றுக் கேட்டது. மெல்ல உறுமிற்று. பிறகு வேதனையான குரலில் ஊரையிட்டது. வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி வேகமாக ஓடியது. அம்மாவின் காலடியில் நிற்பதும் பிறகு ஓடுவதும் கெட்ட சேதியொன்றை அம்மாவுக்கு உணர்த்த அது துடித்தது போலும்!

செங்காரிப்புக மீண்டும் மீண்டும் கதறியது. சிள்வண்டின் (9ஆம் பக்கம் பார்க்க)

கோசலை....

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிலாக்கண ஓசை மிகைபடக் கேட்கலாயிற்று. குரக்கன் பிட்டு வாசனை எங்கும் நீக்க மற நிறைந்தது.

அம்மா சோர்ந்துபோய், துடிக்கும் நெஞ்சுடன் முற்றத்தில் உட்கார்ந்தாள். நெஞ்சு மிக வரண்டு விட்டது. தொண்டைக் குழிக்குள் கனமான வஸ்து ஒன்று அடைத்து விட்டது போலத் திமிறித்திமிறி மூச்சுவிட்டாள்.

சிலனை நினைத்து நினைத்து ஏங்கினாள். குலம் ஒன்றாவது வருவான் என்ற நம்பிக்கையும் பொய்க்கத்து. இரவு மிகவும் முற்றி அம்மாவைச் சுற்றிக் கணமாகப் படிந்தது. தன்பம் தரும் குரவில் ஏதோ சொல் விற்பது.

சுற்றுத் தூரே போகும் ரோட்டில் ஒரு வாகனம் விரைந்து போகும் சத்தம். ஆபத்தான நோயாளியை யாரோ சிலர் அவசர அவசரமாகச் சுமந்துகொண்டு காப்பாற்ற ஓடிக் கொண்டிருப்பதாக

எங்கோ ஏதோபிசகு நடந்து விட்டது.

கோழிஒன்று பரிசாபமாகக் குழுகிறது. மரநாய் பிடித்திருக்க வேண்டும். தீனமான அங்கச் சத்தம் மெல்ல மெல்லத் தேய்ந்து தேய்ந்து தூரே போய், மறைகிறது. நாய் துரத்திக்கொண்டு ஓடிப்போய் ஓய்வாமையுடன் திரும்பி வருகிறது.

விழிகள் திறந்தபடியே இருக்க அம்மா கனவு கண்டாள்.

வயல் வெளியில் அம்மா நிற்கிறாள். சூரியன் பயங்கரமாகக் காய்ச்சுகிறான் மழையும் பெய்கிறது. வெம்மையாக அம்மா உடலைப் பொசுக்கிற்று மழைநீர். அம்மா ஓடுகிறாள். இழைத்து இழைத்து ஊருக்குள் நுழைகிறாள். ஒழுங்கை களில் வெள்ளம் பாய்கிறது. ஒரு சிவப்பு நுல்லை எடுத்த ஓடை ஒன்று வெள்ளத்தில் கலக்கிறது. அம்மா அதன் வழி போனாள் வெகுதூரம்... வெகு தூரம்..... கடைசியில் வந்து சேர்ந்தாள். வீட்டு வாசலில் சிலன் தலையைக் கனிழ்த்தபடி இருக்கிறான். கண்ணிலிருந்து இரத்தம் தாரை தாரையாகக் கொட்டுகிறது; மழைநீரில் கலக்கிறது. வீட்டுக்குள் இரத்தம். நாய் இரத்தத்தை நக்கி நக்கிக் குடிக்கிறது.

கனவில் இரத்தத்தைக் காண்பது கூடாதே. அம்மா வீரிட நினைத்தாள். இயலாமல் போயிற்று.

குலம் அன்று வரவேயில்லை. அம்மா முழு இரவும் தூங்காமல் விழித்திருந்தாள். அந்தக் கொடிய இரவின் ஒவ்வொரு வ்றடியையும் வேதனையுடன் அனுபவித்தாள்.

கிழக்கு வானிலே விடி வெள்ளி கவித்தது. சந்திரனை அது மேற்கு நோக்கி விரட்டிற்று. காசங்கள் தன்பம் நிரம்பிய குரவில், விடித்து கொண்டிருப்பதைப் பூமிக்குச் சொல்லின. கோழிகள் சிறகடித்துக் கொக்கரித்தன.

சூவின. முதல்நாள் இரவில் பறிபோன தங்களது தோழனுக்காக அவை அஞ்சலி செலுத்தின. மாடுகள் மடி நிறையப் பால் சுரந்து கனக்கின்ற வேதனை தாளாமல் கன்றுகளை அழைத்தன. செத்தவீட்டுக்கு கலையைக் குனிந்து கொண்டுவரும் ஒதுக்கீடு போல், சூரியன் மெல்ல மெல்ல உதயமாகினான்.

புரியாத பேதையான மகள் சோம்பல் முறித்தபடி எழுந்து வந்தாள். முற்றத்தில் நாடியில் கையூன்றி உறைந்து போய்விட்ட அம்மாவைப், புரியாத பார்வையால் அளந்தாள். அம்மாவின் ஜீவன் எங்கோ ஓடி ஒளிந்து விட்டது. சிறு காற்றுக்கூட அம்மாவின் பலனெனான தேகத்தைப் பூமியில் புரட்டி விடும்.

மெல்ல எழுந்து திண்ணையில் கால்நீட்டி உட்கார்ந்தாள். யாராவது ஒரு வேலையற்ற பெண் அம்மாவைத் தேடி வரமாட்டாளா? வேலும் குரவில் அவளிடம் தன் துன்பங்களைக் கொட்டி அம்மா ஒரு பாட்டம் அழுது ஓயமாட்டாளா?

ஒருவரும் வரவில்லை. பதிலாக மகள் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டியிருந்தது. மாடுகளை அவிழ்த்து மேய்ச்சலுக்குத் துரத்த வேண்டியிருந்தது. கோழிகளைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

அம்மா யந்திரகதியில் அவற்றைச் செய்தாள். மூளை வேலை செய்து மரத்துப் போயிற்று. கண்கள் காந்தின. அம்மாவுக்கு உட்காய்ச்சல் கண்டு விட்டது நெருப்புக் காற்றுப் போல உஷ்ணமான மூச்சுக்கள் உதடுகளைப் பொசுக்கின. காரணமற்று சில தப்புகள் நடப்பதும் பிறகு நெடுநேரம் ஒரேயிடத்தில் உட்கார்வதும் தூரே அர்த்தமற்றுப் பார்வை பதித்து பெருமூச்சுக்கள் எறிவதும்.....

சூரியன் யாருக்கும் பிரிவு சொல்லாமல் மறைந்து போனது. இருளுடன் போரிட்டுத் தோற்றுப்போய் அழுது வடிகிறது நிலவு. காற்று நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. அம்மாவால் உவற்றைக் கவனிக்க முடியவில்லை.

சிலன் என்ன ஆனான்? குலம் ஏன் நாலைந்து நாட்களாக வரவில்லை?

அம்மா மனதில் கேள்விகள் மாறிமாறி எழுந்தன; ஒன்றை ஒன்று துரத்தின.

தொடர்ந்து மூன்றுநாட்களாகக் குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கவில்லை. அச்சமுட்டும் பேரமைதி ஊர்மேல் கவிந்தது. மூன்று நாட்களும் அம்மாவால் ஒருவாய்கூட உண்ண முடியவில்லை. ஒரே விக்கல்! நாலாவது இரவு வேகமாக வந்தது.

ஓ! இந்த இரவுகள் மிகவும் கொடியன.

அம்மா திண்ணைக் குந்தில் கால்நீட்டி உட்கார்ந்திருந்தாள். மரஇலைகள் நடுநடுங்கிக் கொண்டிருக்க, காற்று அவற்றைச் சிண்டிவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தது. நிலவு மேகங்களுக்குள் பயந்துபோய் ஒளித்துக்கொண்டு அடிக்கொருதரம் எட்டிய பார்த்து, 'சடக்'

எனத் தலையை உள்ளிழுத்துக் கொண்டிருந்தது. ஒழுங்கையில் யாரோ சுருட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு போனாள் போலும். 'குப்'பென சுருட்டின் நாற்றம் வீசிற்று. நாய் சுருண்டு போய் அம்மா பக்கத்தில் படுத்திருந்தது.

வாகனம் ஒன்று வருவதை அம்மா உணர்ந்தாள். அளவான வேகம். கண்களைக்கூசச் செய்யும் ஒளி வெள்ளத்தை உமிழ்ந்தபடி வாசலில் நின்றது. 'ஹோர்ன்'ஐ ஒலித்து, வந்துவிட்டதாகச் சேதி சொல்விற்பது.

அம்மா ஆசுவாசப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

கடவுளுக்கு நன்றி! குலம் இன்று வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறான்!!

கதவுகளைத் திறந்து அறை யுள் சத்தம். குலம் மட்டுமல்ல வேறும் சிலர் வந்திருக்க வேண்டும். குசுகுவெனக் கதைக்கின்ற சத்தம். படலையை மெல்லத் தள்ளித் திறந்தனர். கூட்டமாக வந்தனர்.

யாரோ ஒருவனைக் கைத்தாங்கலில் கூட்டிக்கொண்டு வந்தனர். அம்மா பயந்தவளாய் விருட்டென எழுந்தாள். விளக்கைத் தூக்கி உயரப் பிடித்தாள்.

குலம் சோர்ந்து போய் வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைத் தாங்கி அழைத்து வரின்றனர். வலது கையை ஒருவன் மென்மையாகப் பற்றியபடி வந்தான். மணிக்கட்டுக்குக் கீழே அரத்தம் ஊறிப்போன ஒரு துணிப்பந்து!

ஐயோ! இந்த அம்மாவின் முரட்டுக் குழந்தைக்கு என்ன வாயிற்று?

அம்மா அவை நினைத்தாள். முடியவில்லை. நாக்கு மேலண்ணத்தில் ஒட்டிக்கொண்டது.

அம்மா அசைய நினைத்தாள், முடியவில்லை. பாதங்களை யாரோ ஆணியால் தரையின் சேர்த்து அறைந்தது மாகரி.

அவர்கள் ஒலைப்பாயை விரித்தனர். தலையணைகளைப் போட்டனர். குலம் பொறுக்க முடியாமல் முனகியபடி சரிந்தான். முகம் மிக வெளிறியிருந்தது. உதடுகள் காய்ந்து தோலுரிந்திருந்தன. மிகவும் தாகமாக இருந்தான். நாவால் உதடுகளை நீவினான்.

"அம்மா....."

தீனக்குரல் அம்மாவை அழைக்கிறது. அம்மாவால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை.

மகன் தாகத்தால் தவிக்கிறான், அம்மாவால் அசைய முடியவில்லை.

அவர்கள் கிட்டவந்தனர். தலையைக் குனிந்தபடி அம்மா

வைச் சூழ நிற்றனர். ஒருவன் அம்மாவைத் தொட்டசைத்தான். அம்மா இமைக்க மறுக்கும் விழிகளால் அவர்களைப் பார்த்தாள்.

அவர்களை அம்மா அடையாளம் கண்டாள்! நடு நிசுகளில் ...யாருமற்ற வெளிகளில் திரிகின்ற புதல்வர்கள்!!

ஓ! குலமுமா இந்த அப்பாவி அம்மாவை ஏமாற்றித் திரிந்தான்? "கோப்பி வச்சக் குடுங் கோ....."

அம்மாவின் தோள்களைக் குலுக்கியபடி ஒருவன் சொன்னான்.

அவளுடைய முரட்டு மகன், புரியமுடியாத புதல்வன் கையைக் காவு கொடுத்து வந்திருக்கிறான்! தாகத்தால் தவிக்கிறான்!!

கடவுளே! அம்மாவுக்கு கொஞ்சம் பலமளிக்க மாட்டாயோ?

அம்மா எதுவோ கேட்க உன்னினை. அர்த்தம் குலைந்த பலனெனான ஒரு முனகல் மட்டுமே வந்தது.

அம்மா அசைய முயற்சித்தாள். பெரும் பிரயாசையுடன் கால்களைப் பெயர்த்தாள். உடல் முழுவதும் மரண வேதனை போலும் நோவெடுத்தது ஓடி எடுத்து வைத்தாள். 'மொளக்' கென ஏதோ சுளுக்கிக் கொண்டது. அம்மா பிருஷ்டம் அடிபட மல்லாந்து விழுந்தாள்.

அவர்கள் அம்மாவைத் தூக்கினர். ஒலைப்பாயை விரித்தனர். தலையணைகளைப் போட்டனர். பாயில் அம்மாவை மெல்லச் சரித்தனர்.

ஊருக்குள் எப்படித்தான் விஷயம் பரவியிருக்கிறது?

அவசர அவசரமாக மண்ணெண்ணெய் விளக்குகள் மீண்டும் ஏற்றப்பட்டன. ஒவ்வொருவராக ஊர்ப்பெண்கள் அம்மாவின் வீட்டு முற்றத்தில் கூடத்தொடங்கினர்.

"கையிலேயே வெடிச்சிடுத்தாம் ..."

ஒருத்தி பீதி கவ்விய குரவில் மற்றவளிடம் குசுகுசுத்ததை, அம்மா கனவிற கேட்பதைப் போலக் கேட்டாள்.

குலத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். அரை மயக்கத்தில் கிடந்தான். சொட்டுச் சொட்டாகக் கருஞ்சிவப்பு இரத்தம் தலையணையில் சிந்திக் கொண்டிருந்தது.

முத்து முத்தாக குடான கண்ணீர் அம்மாவின் கன்னங்களை நனைத்தபடி சிந்தத் தொடங்கிற்று.

முதுகுப் பிடிப்புடன் முதிய பெண், அவன் வெகு வேகமா

க் கிழவியாகிக் கொண்டிருந்தாள். ஊரில் ஒருவருடனும் அவள் இப்போ பேசிக்கொள்பதில்லை.

ஒரு அழகிய சிறுமொட்டு. புரியாத பேதை. வாடிக்கொண்டிருக்கும் பூமரம். அவளது வயதுக்கு மீறின குருட்டு யோசனைகள். கவலைகள். ஏக்கங்கள். தாயின் வேலையில் பாதிக்கு மேல் இதன் பிஞ்சுத் தோள்களில் பலவந்தமாக இறக்கி வைக்கப்பட்டது. பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஒழுங்காகப் போவதில்லை போகும் நாட்களிலும் பிந்தித்தான் போகும்.

ஒரு அழகுக்கு யூனிப்பாமுடன், கலைந்த கேசத்துடன், வாடிய முகத்துடன், கண்களில் பிந்தி விட்டதின் கலவரமும் பயமும் தெறிக்க, மார்பில் புத்தகக் கட்டுகளை அணைத்தபடி, புழுதி பறக்கும் ஒழுங்குகள் வழியே ஓட்டமும் நடையுமாக விரையும்.

ஒரு முரட்டு இளைஞன், மணிக்கட்டுக்கீழே அவனது ஒரு கரத்தைத் துணித்து விட்டார்கள். அவளிடம் அடிக்கடி அவன் தோழர்கள் வருகின்றனர். அவன் ஒரு அருமையான மெக்காளிக். மிகவும் மூளசாவி. அவசியமானவன். ஒற்றைக் கையால் கடுமையாக உழைக்கக்கூடிய அசகாய சூரன் நாலைந்து நாட்களுக்குக் கொழுமுறை நடுநிசி நேரம் வீட்டுக்கு வருவான். அவன் முகத்தில் காணப்படுகிற கடுமையும், ஏதோ ஒரு வெறியும் காண்போரைப் பிரமிக்கச் செய்யும் அவன் ஒரு முகடு. அதிகம் பேசமாட்டான். வீட்டுக்கு வந்தவுடன் அம்மாவுக்குப் பணம் கொடுப்பான். உடனே ஒலைப்பாயை விரித்தபடி தலையணைகூட இன்றித் தூக்கிப்போவான்.

வீடு மிகவும் பழையது. ஒரு சிறு குடிசை. கூரை மிகவும் உக்கிப்போய்விட்டது முற்றத்தில் எங்கணும் பூவரசமீலைகள் சருகாக குப்பையாகச் சேர்ந்திருக்கும்.

ஒரு நாய். அதைக் கவனிப்பாரில்லை, எலும்பெடுத்துத் தெரிய மெலிந்துவிட்டது. சொறி பிடித்துவிட்டது. காதுகளில் உண்ணிகள் படையாகப் பெருகிவிட்டன காதுகள் கீழ்நோக்கி வளைந்து பார்த்தால் தொங்கிவிட்டன வளவின் ஒரு மூலையில் மண்ணைத் தோண்டிவிட்டுச், சோம்பிப் படுத்திருக்கும் அது குரைப்பதோ, ஒலிவதோ கிடையாது, விரைவில் இறந்துவிடும்.

(12 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இந்திய விளையாட்டுத்துறை படும் பாடு!

உலக சனத்தொகையில் 2 ஆவது இடத்தை வகிக்கும் இந்தியா, உலக விளையாட்டு அரங்கில் ஏதாவது ஒரு துறையிலாவது மிச்சிற்றந்த, தன்விசரில்லாத வீரர்களைச் சமீபகாலத்தில் பிரசவிக்க முடியாத தவிக்கிறது. கிரிக்கட், ரென்னிஸ் ஆகியவற்றில் முன்னணி வகித்தும் கூட இப்போது இந்தியா வெறும் பெயரளவிலேயே, தனது இடத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளது. 100 கோடிக்கு மேல் சனத்தொகை மிக்க சிங்கள வீரர்களைத் தோற்றுவிக்கையில், இந்தியாவின் நிலை இந்திய விளையாட்டு ரசிகர்களுக்கு பெரும் வேதனையைத் தருகிறது. கடந்த சில தடவைகளாக, ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் பல வீரர்கள் கலந்துகொண்டும் ஒரு பதக்கத்தையும் பெறாமையை, இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம். இத்தழிவுக்கு வீரர்கள் தெரிவில் அரசியல் தலையீடு, பாரபட்சம், வீரர்களின் ஆர்வமின்மை போன்றவையே காரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

உலக அரங்கில் இந்தியாவின் புகழைப் பரப்புவார் எனப் பலராலும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட இந்தியாவின் "தங்கப் பெண்" என வர்ணிக்கப்படும் பி.டி. உஷா, கனவுகள் ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புகள் எதுவுமே நிறைவேறாத நிலையிலே ஓய்வுபெறப் போவதாக அறிவித்துள்ளார். 1984 லொஸ்ஏஞ்சல்ஸ் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் 1/100 செக்கன்களில் 400 மீற்றர் பெண்கள் தடைதாண்டி ஓய்வுபெறும் போட்டியில் பதக்கத்தையிழந்த பின், சியோல் ஒலிம்பிக்சில் பதக்கம் பெறவேன் என அவர் குளுரைத்தார். அயினும் அங்கு அவரால் இறுதிப் போட்டிக்கு நிகழ்ந்த தெரி

வுப் போட்டியிலேயே, கடைசிக்கு முதல் ஸ்தானத்தையே பெறமுடிந்தது. என்றாலும் ஆசிய விளையாட்டுப்போட்டிகளில் 5 தங்கப் பதக்கங்கள் உட்பட பல வெற்றிகளைப் பெற்று, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பணப்பரிசில்களையும்

ஒரு காலத்தில் இந்தியாவைப் புகழின் உச்சிக்கே கொண்டு செல்வார் என, நம்பப்படுகிறது. செஸ் விளையாட்டு இந்திய மன்னர்களிலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டு ஆடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றையவர் உலக அமெச்சூர் பிலியர்ட்ஸ் சம்பியனை குஜராத்தி வீரர் நேசேதி.

1987 இல்தான் விஜய் அமிர்தராஜ் தலைமையில் இந்திய

ரஜினி ஷெட்டியின் கார்ட்டூனில் பி.டி. உஷா

பாராட்டுக்களையும் பெற்றார், இக்கேரளத்து வீராங்கனை. மற்றும் மல்யுத்தம், ஓட்டப் போட்டிகள், துப்பாக்கி சுர்தல் போட்டிகளிலும் பல வீரர்களும் வீராங்கனைகளும் கலந்து கொண்டாலும் உலக தரத்திற்கு வரமுன்பு காணாமற் போகிறார்கள்.

அடுத்து, 1987 இல் ஒருவர் இருவேறு விளையாட்டுத்துறைகளில் தமது பெயரைப் பொறித்தனர். பிலிப்பைன்ஸில் உலக ஜூனியர் செஸ் (chess) சம்பியன் பட்டத்தைப் பெற்றார், 17 வயது தமிழ்நாட்டுக் காரரான வி. ஆனந்த். இவர்

அணி, டேவிஸ் கோப்பை ரென்னிஸ் போட்டிகளில் 2 ஆம் இடத்தைப் பெற்றது. ஆயினும் துரதிர்ஷ்டவசமாக, 1988 இல் இந்திய அரசு இந்திய அணியை இஸ்ரேலில் நடைபெறும் போட்டியைப் புறக்கணிக்கும்படி வேண்டிய தன் விளைவாக, உலக ரென்னிஸ் விளையாட்டு ஆணைக்குழு வினா தண்டிக்கப்படவேண்டி வந்தது. இதனால் இந்திய அணி முதல்தர போட்டிகளில் இருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் முன்னாள் விம்பிள் டன் ஜூனியர் சம்பியனை ரமேஷ் கிருஷ்ணன், உலகின் முதல் 50 வீரர்கள் மட்டத்

திற்குள் ஒருக்க அரும்பாடுபட்டு வருகிறார்.

ஹொக்கியில் இந்தியா பெற்ற பெரும் வீழ்ச்சி இந்திய ரசிகர்களை மட்டுமல்லாது, உலக ரசிகர்களையுமே ஆச்சர்யத்துக்குள்ளாக்கியுள்ளது. ஹொக்கி என்றால் இந்தியா என்ற நிலையிலிருந்து, அடிமட்டத்திற்கே சென்றுவிட்டது. அண்மையில் மேற்கு ஜேர்மனியில் உலகக்கிண்ண ஹொக்கித் தொடரில் இந்திய அணி, இறுதிஸ்தானத்திற்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது. 932 ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ச்சியாக பல வருடங்களுக்கு இந்தியா, ஹொக்கியில் ஒலிம்பிக் தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்று வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சிக்காலத்தில் அவர்கள் இந்தியர்களிடமிருந்தே இவ்விளையாட்டைக் கற்று, ஏனைய நாடுகளுக்குப் பரப்பினர். மேலும் உதைந்தாட்டம், கூடைப் பந்தாட்டம் போன்ற பல விளையாட்டுக்களில் இந்தியா உலக அரங்கில் பெயர் சேர்விடவே முடியாத போனமை, 80 கோடி மக்களும் தலைகுனிய வேண்டிய விடயம்தான்.

வி. வாகீஸ்வரன்

உலக அரங்கில் இந்தியா என்ற நாடும் சில சிறந்த வீரர்களைத் தோற்றுவிக்கிறது என்று நிரூபிப்பதில், கிரிக்கட் அணியினர் பெரும்பங்கு செலுத்தியுள்ளனர். சாதனை துடுப்பாட்ட வீரர்களில் கவாஸ்கர், தலைசிறந்த சகல துறை வல்லுனர் கபில்தேவ், கம்பீரமான துடுப்பாட்டக் காரர் திலிப் வெங்கார்க்கர் போன்ற பிரபல்யங்களை விளையாட்டுலகுக்குத் தந்த பெருமை, இந்தியாவைச் சாரும். இதனால்தான் கிரிக்கட் இந்தியாவின் மூலமுட்டுக்குள் வெல்லாம் பரவலாக ஆடப்பட்டு வருவதோடு, பெரும் செல்வாக்கையும் பெற்றுள்ளது. ஆயினும் இதற்குக் களங்கம் கற்பிப்பது போல் தெரிவுக்குழுவினர் இயங்கி வருவது, கவலைக்குரியது. பல சிறந்த வீரர்கள் அசட்டை

செய்யப் பட்டுள்ளனர். இதனால்தானே என்னவோ, பிரபல வீரர் மொகிந்தர் அமர்நாத் "கோமாளிகள் கூட்டம்" என்று அவர்களை வர்ணித்துள்ளார். தற்போது கூட இந்தியக் கிரிக்கட்டில் பெரும் சர்ச்சையைக் கிளப்பியுள்ள விடயம், 'அணியின், இதயம்' எனப் போற்றப்படும் அறுவர் மீது ஒரு வருடகாலத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளமையாகும். மேலும் பலருக்குக் குற்றப்பணம் சுட்டப் பணிக்கப்பட்டு முள்ளது. வீரர்கள் செய்த குற்றத்தான் என்ன? தெரிவுக்குழு அனுமதியின்றி அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளில் தனிப்பட்ட குழு ஆட்டங்களில் கலந்து கொண்டமைதானாம். 1983 இல் உலகக் கோப்பையை ஜெயித்த பின் பல இன்னல்களை அனுபவித்த அணிக்கு, இது மேலும் ஒரு பேரிடி.

வளர்ந்து வரும் இளம் வீரர்களை விரைவில் இனங்கண்டு போதிய பயிற்சியும் உற்சாகமும் அளிப்பதில், இந்தியாவுக்கு நிர் இந்தியாதான் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால் வீரர்களின் துரதிர்ஷ்டம்தான் என்னவோ, தேசிய மட்டத்தில் சாதிப்பது போல் உலகளாவிய ரீதியில் பிரகாசிப்பது அரிது. இவற்றிற்கெல்லாம் அவர்கள் தொழில்நிதியாக விளையாட்டில் ஈடுபடாமையும் ஒரு காரணியாக இருக்கலாம். நாள் முழுவதும் வேலை; பின் ஒரு மணிநேரப்பயிற்சி; பின் போட்டிக் காலத்தில் வேலைக்கு முழுக்கு என்ற அவர்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியும் நோக்கத்தக்கது.

பொதுவாக, ஆசிய நாடுகளிலிருந்து உலகின் முன்னணி விளையாட்டு வீரர்கள் ஏன் தோன்றுவதில்லை? ஒருவேளை எமது பொதுவான உணவுப் பழக்கம், தேகாரோக்கியம் அல்லது உடலமைப்பியல் என்பன இதற்குப் பாதகமாக அமைகின்றனவா? இவை அறிந்திரந்த எமது மருத்துவர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் □

எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகையாளர்கள் தாக்கப்படுகின்றனர்!

இன்று உலகெங்கும் பத்திரிகையாளர்களும், எழுத்தாளர்களும் அடக்குமுறை ஆட்சியாளர்களால் தாக்கப்பட்டும், சிறைக்குள்ளாக்கப்பட்டும், கொலைசெய்யப்பட்டும் வருவது அதிகரித்துள்ளதாகச் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை அறிவித்துள்ளது.

பெருவியன் அன்டெஸில் "கரெறாஸ்" (Caretas) என்னும் வாரப் பத்திரிகையின் நிருபர் ஹுகோ பஸ்ரொஸ (Hugo Bustos) அடக்குமுறை ராணுவத்தால் கொலை செய்யப்பட்ட ஒரு தாயை மும்பையின் பார்வையிடச் சென்றபோது, ராணுவத்தால் சென்ற ஒரு இறுதியில் கொலைசெய்யப்பட்டார்.

சாட் பத்திரிகையாளர் சலே கபா (Saleh Gaba) என்பவர் சாட் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கெதிராக எழுதினார் என்பதற்காக ரகசியமாக 1988 நடுப்பகுதியில் கொல்லப்பட்டார்.

எகிப்தில் டொகர் மூம்ட் மொனூ (Dr. Mohamed Mouru) அரசாங்கத்தின் சித்திரவதைகள் பற்றி எழுதியதற்காக ஆறுமாதம் சிறை வைக்கப்பட்டார்.

கென்யாவில் பியொன்ட் (Beyond) என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பெடான் மொபுவா (Bedan Mbugua) அரசாங்கத்துக்கு எதிராக எழுதினார் என்பதற்காக

கடந்த வருடம் ஒன்பதுமாதம் சிறைவைக்கப்பட்டார்.

'2000 நோக்கி' (2000 Dogru) என்னும் துருக்கிப் பத்திரிகையின் பிரதான ஆசிரியரான பத்திரிகை ஜசீசி (Fatim Yazici) என்னும் பெண், குர்திஷ் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான துருக்கி அரசாங்க நடவடிக்கைகளை எழுதியமைக்காக எட்டுவருடச் சிறைத்தண்டனைக்குள்ளானார்.

ரஷ்யாவில் சேர்ஜி குஸ்தெந் சோவ் (Sergey Kuznetsov) "மானஷ்ட" குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டு சிறைவைக்கப்பட்டார். தாக்குதலுக்கும் உள்ளானார். மனநோய் வைத்திய சாலையில் அவரது விருப்

பத்துக்கு எதிராக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

பர்மாவில் யூ சென் வின் (U Sen Win) என்னும் பிரபல பத்திரிகை நிருபர், அரசாங்கத்தின் அராஜகங்களைக் கண்டித்ததற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டார். இவருக்கு சர்வதேச செய்திப்பத்திரிகை ஒன்றியத்தால் சுதந்திரத்தின் தங்கப் பேனா பரிசு வழங்கப்படும், இவ்வருடம் மே மா

நாவலாசிரியை திருமதி ருஷ்டி!

"சாத்தானின் செய்யுள்கள்" மூலம் பிரபலமும் பிரச்சினைக்குள்ளும் சிக்கிய சல்மான் ருஷ்டியின் மனைவியும் ஒரு நாவலாசிரியையே. இவர் ஒரு அமெரிக்கப் பிரஜை. இவர் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று, அங்கே 1988 இல் சல்மான் ருஷ்டியை மணம் முடித்தார். இவரது பெயர் மேரியான் ஷிசின். சல்மான் ருஷ்டியின் இரண்டாவது மனைவியான

தம் வரை அவர் அதைச் சென்று பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை. பலஸ்தீனியர்களின் எழுச்சிக்குச் (intifada) சார்பாக எழுதும் சகல எழுத்தாளர்களும் இஸ்ரேலிய அரசாங்கத்தின் பலவகைச் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்படுகின்றனர். அப்படித் தண்டிக்கப்பட்டவர் றுஷ்டி கியமானவர் நிபாய் அல் அறுறி (Ribhai AL Aruri) □

இவர், ஏற்கனவே மணம் முடித்து விவாகரத்துச் செய்து கொண்டவர். இவருக்கு ஒரு வளர்ந்த மகனும் உண்டு. மிகுந்த பழமைபெண் மதச் சம்பிரதாயங்களுக்கிடையே வளர்க்கப்பட்ட இவர், தனது எழுத்துகளில் அவற்றைச்சாடுபவராகவும், பெண்களின் பல தரப்பட்ட மனநிலைகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்பவராகவும் உள்ளார். இவர் அண்மையில் (11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

அன்னொ...

(6ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
கூரையிலா அல்லது சுவர்க ளிலோ ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருந் தவா இவ்வையா என்ப தல்ல முக்கியம். அன்று நிலவி வந்த பீதியுணர்வுதான் முக்கியம். விடியா சங்காலஸ்கயா வும்கூட இரவு நேரத்தில் ஜனசந்தடியற்ற தெருக்களில் நடந்து சென்று, அக்மீதா வராவின் கவிதைகளைத் திரும் பத் திரும்பத் தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொண்டிருப்பது வழக்கமாம் - கவிதைகளில் உள்ள ஒரு சொல்கூட மறந்து போகாமல் இருப்பதற்காக.

ஸ்டாலினிசு ஒடுக்குமுறைக் குப் பலியான லட்சக்கணக்கான குற்றமற்ற மனிதர்க ளுக்கு இன்று மாஸ்கோவில் ஒரு நினைவாலயம் எழுப்பும் முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அக்மீதோவாவின் 'இரங்கற்பா'வைப் படிப்பவர்கள், அதைவிட வலுவாக எந்தவொரு 'நினைவாலய'மும் இருக்கப்போவதில்லை என்பதை உணர்வார்கள்.

கோசலை...

(9ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
அடிக்கடி இந்த வீட்டுக்கு மாட்டுத் தரகர்கள் வருகின்றனர். கதறக் கதற ஒரு பசுவையோ, கன்றையோ இழுத்துப் போகின்றனர் கால்சளைப் பரப்பிக் கொண்டு, போக மறுத்து அது கதறும். உதவிக்கு அம்மாலை அழைக்கும். தன் இனத்தை அழைக்கும்; பரிதாபமான குரலில் மாடுகள் எல்லாம் சேர்ந்து அழும்.
இரவு நேரங்களில் அடிக்கடி குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கும். மரநாய்கள் கோழிகளைக் குழைக் குழற தொண்டையில் திருகியபடி இழுத்துப்போகும். உயிரை வாடும் அத்தனை மான ஒலம் மெல்ல மெல்லத் தேய்ந்துதூரேபோய்மறையும்.
அம்மா இப்போ குண்டுச் சத்தங்களைச் சட்டை செய்வ

பதை உணர்வார்கள்.

அன்னொ அக்மீதோவா ஒரு பொது டொழியை உருவாக்கியது எவ்வாறு? அவரது அனுபவங்கள் தனிப்பட்ட அனுபவங்களாக மட்டும் அல்லாமல், ஒரு முடி சமுதாயத்திற்குமே ஏற்பட்ட அனுபவங்களாக இருந்தமையால், அவரது கவிதைமொழி ஒரு குறிப்பிட்ட அபலமிக்க வரலாற்றின் தீர்மானமாகவும் ஒலிக்கிறது.
இதற்கு மிக அற்புதமான சான்று அவர் எழுதிய 'இரங்கற்பா'தான். இங்கு அவர் ஒரு பெண்ணை, தாயாக (ரஷ்யத் தாயாக, உலகத் தாயாக), கடைசியில் புனிதமேரியாகவே எழுதுகிறார் குற்றமற்ற ஏசுநாதர்கள் பலரை ஸ்டாலினிசுச் சிலுவைக்குப் பலிகொடுத்த தாய்மார்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் அன்னொ, கோல்கோத்தாவில் அன்று நடந்த அநீதியை நினைவூட்டி, தம்கால ரஷ்யாவில் நடந்த அநீதிகள் மானுடம் மீண்டும் கவறியதால் ஏற்பட்டவை என்பதை உணர்வார்கள்.

தலை. அவள் துன்பங்களுக்கும் ஆழப்புக்களுக்கும் பழக்கப்பட்டவள்.
குலத்தினதும் சிலனினதும் ஜாதங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு பெயர் பெற்ற சாத்திரிமார்களைத் தேடிப் போகிறாள்.
சீவன் புனர்பூச நட்சத்திரம்! ராமன் கூடப் புனர்பூச நட்சத்திரம்!
அவனும் காடுகளில் வசிக்க நேர்ந்தது! கடனைக் கடக்க நேர்ந்தது! அதர்மர்களுடன் நெகேலும் போரிட்டுக் கொள்ள நேர்ந்தது!
வெல்ல முடியாது என்ற இறுமாப்பில் தென்னிலங்கையில் மமதை கொண்டிருந்தவர்களை அவனும் வென்றான்!
சாபத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவனும் விமோசனமளித்தான்!

றும் எடுத்துரைக்கிறார் மானுடத்தை ரட்சிக்க மரித்த ஏசுநாதரைப்போல் ரஷ்யாவின் அறவுணர்வின் குறியீடாகளாய் விளங்கிய, சாமான்ய ரஷ்ய மக்கள் மரணத்தை ஏற்று, அந்த நாட்டை ஸ்டாலினிசுச் திவிந்து மீட்டு, அதை ரட்சித்த ரத்தசாட்சிகளாயினர்.
அன்னொ இறைபியலை நடுவது சொந்த அவலங்களைத் தீர்ப்பதற்கல்ல. அதேபோல தனிப்பட்ட பூரிப்புக்களை மாதிரம் அவர் இயற்கையிலிருந்து பெறவில்லை. எல்லா நேரங்களிலும் அன்னொ ஒரு பெண்ணாகவே, ரஷ்யப் பெண்ணாகவே குரல் கொடுக்கிறார். ஆர் ஒரு ரஷ்யர் தான். ஆனால் அவர் ரஷ்யப் பெண் என்பது தான் முக்கியம். காதல், தாய்மை, ஆகியவற்றிற்குப் புதிய இலக்கணங்களை உருவாக்க வழங்கிய அன்னொ அக்மீதோவாவை 'பெண்கள் குர்' என்று நாம் போற்று வது பொருத்தம் தானே! (அழுத்தங்கள் எம்மால் இடப்பட்டவை—தினம்)

அவனும் பேதல்களைக் கடந்தான். குரங்கும் வேடனும் அவனது தோழர்கள்!
ஓ! ஆயினும் ராமன் போல அன்பு கொண்டவர்கள் அவன் பிரிவால் துன்புற நேர்ந்தது. தசரதன்!..... கோசலை!..... சிதை!
குலம் அத்த நட்சத்திரம். அத்தம் அதமம் என்றார்கள் சாத்திரிமார்.
அவன் ராஜத்துரோகமான காரியங்களில் ஈடுபடுவான் என்றும்.....
மிகப் பெரிய கண்டங்களில் மாட்டிக் கொள்ள நேரும் என்றும்.....
மறியல் வீட்டுக்குப் போகின்ற பலன் கூட அவனுக்கு உண்டானறும்.....
கிரகங்கள் யாவும் நீசதிசை அடைந்திருக்கின்றன வென்றும்.....

சிந்தனை...

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
அத்தோடு பாடசாலைகளில் தவணை முறைக்குட்பட்டே தமது கல்வியைப் போதிக்கின்றனர். ஆனால் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் அவ்வாறு கற்பிக்கப்படுவதில்லை. எனவே பாடசாலைகளுக்கும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்க ளுக்கும் இடையேயுள்ள இம் முரண்பாடே பரீட்சை முறையை மாணவர்கள் வெறுப்பதற்குக் காரணமாகும். நாளை சமுதாயத்திற்கு ஒரு மாணவன் ஆளுமையுள்ள முழுமனிதனாக மாற்றப்பட வேண்டுமாயின், அவன் சகல துறைகளிலும் உலக்குவித்து வளர்க

கப்பட வேண்டுமென்பது உண்மை.
இந்நிலையில் பாடசாலைகள் முற்றுமுழுதாக சரி என்று ஏற்பதோ அல்லது பாடசாலைகளை வெறுப்பதோ ஐப்பிரச் சினைக்குத் தீர்வாக முடியாது. எனவே பாடசாலை என்பது ஒரு மாணவனது ஆற்றல், உழைப்பு, மனவுறுதி என்பவற்றை வளர்க்கும் உயர்ந்த தோர் சமூக நிறுவனமாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதோடு, பாடங்களுக்கிடையே காலச் சூழ்நிலைக்கொப்ப நெகிழ்ச்சித் தன்மையும் கல்வி முறையில் மாற்றமும் தேவை என்பது, வெளிப்பட உண்மையாகும்.

நாவலாசிரியை...

(10ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
எழுதிய 'ஜோன் டொலர்' என்ற நாவல் மூலம் இலக்கிய உலகில் பிரபலம் பெற்றிருந்த சந்தர்ப்பம், ரஷ்யியின் இலக்கியச் சிக்கல்களால் பின்னடைவு காணவேண்டியேற்பட்டுவிட்டது. வொஷிங்ரன் நகரில் இவரின் 'ஜோன் டொலர்' நாவலை விற்பனை செய்யும் புத்தகக் கடை, பின் வருமாறு விளம்பரப்படுத்தியுள்ளது.
"கணவனின் புத்தகத்தை வாசிக்க முடியாவிட்டால்மனைவியின் புத்தகத்தை வாசியுங்கள்!"

தென்துருவ....

(5ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
பட்டு தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இவை உலக வானிலை அமைப்பு பற்றி விளங்கிக் கொள்ள பேருதவி புரிகின்றது.
தென்முனைவில் தனிமைப் படுத்தப்பட்ட கண்டமாக அன்டார்டிக்கா விளங்குவதுடன் கடுமையான பிரதேசத்துவ காலநிலையைக் கொண்டிருப்பதுடன் சேதனப் பொருட்களின் உயிர் வாழ்வு, விருத்தி, பரம்பல் என்பவற்றின் செயற்பாடுகளை ஒரு பரிசோதனைக்குரிய சூழலில் வைத்து ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு விஞ்ஞான கூடமர்க (Laboratory) அன்டார்டிக்கா விளங்குகின்றது.
எனவே மனித குல நன்மைகளுக்காக, விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்கான சந்தர்ப்பங்களை எதிர்காலத்தில் தொடரக்கூடும். 1959 ஆல் செய்து கொள்ளப்பட்ட அன்டார்டிக்கா உடன்படிக்கை கடந்த

30 வருடத்தில் அக்கண்டம் ஒரு "விஞ்ஞானக் கண்டமாக" (Continent for Science) மாற்றமடையக்கூடிய சூழலை உருவாக்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய நிலைமை தொடர்ந்து நீடிக்குமா, அல்லது இந்த வருடத்துடன் காலாவதியாகும் உடன்படிக்கையை புதுப் பிக்காமல் அக்கண்டத்தினைப் பகுதி பகுதியாக ஆக்கிரமித்து அப்பகுதிகளுக்குரிய பிரத்த சத்துவ ஆதிபத்திய உரிமைகளைச் சுயநல நோக்கங்களுக்காக, வல்லமை நாடுகள் நிலைநாட்டுமா என்பதனைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும். தென் முனைவில் அமைந்திருக்கும் இக் கண்டம் அழகிய தன்மை கொண்டது மட்டுமன்றி, இராணுவ நோக்கங்களுக்கும் அவை தொடர்பான பரிசோதனைகளுக்கும் ஒரு பிரதான நிலையமாக மாறக்கூடிய சூழல் தென்படுகின்றது. எனவே இத்தகைய நோக்கங்களைக் கைவிட்டு,

விஞ்ஞான முயற்சிகளுக்கான ஒரு தளமாக அன்டார்டிக்காவைப் பயன்படுத்துவதற்காகவே உடன்படிக்கை புதுப் பிக்கப்படவேண்டும் என்பதை சமாதானம் விரும்பும் உலக மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.
தூவானம்....
(7ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
கள்) வெளியீட்டு இலக்கிய உலகிற்கு அவரை நன்கு அறிமுகப்படுத்திய அந்தச் சிறு சஞ்சிகையின் பெயர் மட்டும், புத்தகத்தில் எங்குமே குறிப்பிடப்படவில்லை!
'தார்மீகப் பொறுப்பு' என ஏதாவொன்று இருக்கிறதாகத்தான் எனக்கு நினைவு. கூடவே, இதையெல்லாம் "சுத்த அக்கப்போர்" என்று அந்த எழுத்தாளர் சொல்லி விடுவாரோ என்று, பயமாகவும் இருக்கிறது!
— நீலாம்பரன்

15-8-89 செவ்வாய்

அமைதிப்படை விலகல் தொடர்பாக புது டெல்லியில் தெரிவிக்கப்பட்ட இந்திய அரசின் யோசனைகள் மீளாய்வு செய்யப்படுவது அவசியமென, அறிக்கையொன்றில் ஜனாதிபதி தெரிவித்தார். திரு கோணமலையில் நடந்த மோதலில் 4 ஜவான்கள் கொல்லப்பட்டனர். இடைக்காடு பகுதியில் இரண்டு குழுக்களிடையில் மோதல் நிகழ்ந்தது. அப்பகுதியில் தீயினால் சில வீடுகள், வேலிகள் நாசமாகின அமைச்சர் காமினி திசநாயக்கா தமது பதவியை விரைவில் ராஜினாமா செய்யலாமெனச் செய்திகள் வெளிவந்தன. வல்லிபுரக் கோயில் பகுதியில் மீண்டும் இந்தியப் படைகளின் முகாம் அமைக்கப்பட்டது. பண்டத்தரிப்புச் சந்தைப் பகுதியில், இளைஞர் ஒருவரின் சடலம் கிடக்கக் காணப்பட்டது. வவுனியா மடுசகந்தைப் பகுதியில் இலங்கை இராணுவம் கட்டடில், ஜயசிங்க என்ற இளைஞர் பலியானார்.

16-8-89 புதன்

வல்லைச் சம்பவங்கள் குறித்து இந்தியத் தூதரகத்தின் பதிலை இலங்கை அரசு எதிர் பார்க்கிறது என்று, அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜயரத்தின செய்தியாளர் மாநாட்டில் தெரிவித்தார். கலிகை, மந்திகை முகாம்களிலிருந்து ஷெல் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கைது செய்யப்பட்ட கொழும்பு ஆஸ்பத்திரி ஊழியர் இருவரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற, ஆஸ்பத்திரி வேலைநிறுத்தக்காரரின் கோரிக்கையை, அமைச்சரவை நிராகரித்தது. துபாயிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய மன்னரைச் சேர்ந்த ஒரு இளைஞர், 21 கடவுச் சீட்டுகளுடன் கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் கைது செய்யப்பட்டார்.

17-8-89 வியாழன்

மன்னார் நகரில் இடம்பெற்ற தாக்குதலில் இந்தியப் படை ஜவான்கள் 24 பேர் கொல்லப்பட்டனர். ஊவாமாகாணத்து முதலமைச்சர் பேர்லிசமரவீரவின் வெலிமடை வாசஸ்தலத்தின் மீது குண்டு வீசப்பட்டதில், அவரும் வேறு நான்கு பேரும் காயமடைந்தனர். கொக்குவில் பொற்புதி வீதி சுற்றி வளைக்கப்பட்ட தேடுதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இராணுவத்திலிருந்து இப்போது சொல்லிக் கொள்ளாமல் வெளியேறுவோர் தீவிரவாதிகள்தான் என்று, அமைச்சர் ரஞ்சன் சொன்னார். காங்கேசன் துறை சீமெந்துக் கூட்டுத் தாபனத்தில், சீமெந்து வீதி போகும் நிறுத்தப்பட்டது. கொட்டடி, இருபாலை ஆகிய பகுதிகளில் இரண்டு இளைஞர்களின் சடலங்கள் குட்டுக் காயங்களுடன் கிடந்தன. பயிலுனர் ஆசிரியர்களைத் தெரிவதற்கான நேர்முகப் பரீட்சைகள் மட்டக்களையில் குழப்பப்பட்டன. கேபத்தநாபா மீது கொழும்பு மேல் நீதிமன்றம் வொரண்ட் பிறப்பித்தது.

18-8-89 வெள்ளி

தென் பகுதி வன்முறைகளில் 17 பேர் கொல்லப்பட்டனர். சபீர் ஹுசேன் என்ற பிரபல இந்திய வர்க்கரும் அதில் ஒருவர். க.வி.கூ.எம், பியானே தே திவ்வியநாதன் காணாமல் போயுள்ளதாக, சபாநாயகரிடம் முறையிடப்பட்டது. கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரி வேலை நிறுத்தம் வேறு முக்கிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் பரவியது. யாழ். மாவட்டப் பாடசாலைகளின் நிலை குறித்து, 'ரெவோ' அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டது.

19-8-89 சனி

அரசுக்கு விசுவாசமாகச் செயற்படப்போவதான உறுதி மொழியை இராணுவம், ஸீமா என்படை, கடற்படை, பொலிஸ்படை ஆகியவற்றின் தளபதிகள் கூட்டாக வெளியிட்டனர். 'அரசியல் நிர்ணய சபையை அமைக்கத் தயார்; ஆனால் முதலில் அமைதி ஏற்படவேண்டும்' என, ஜனாதிபதி தெரிவித்தார். யாழ். பதில் அரசாங்க அதிபர் வல்லைக்குச் சென்று, பாதிப் படைந்த இடங்களையும் மக்களையும் பார்வையிட்டார். மாங்குளம் படைமுகாம் தாக்கப்பட்டது.

20-8-89 குாயிறு

பாதுகாப்புத் துணை அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜயரத்தின வல்வெட்டிக்குறைக்கு விஜயம் செய்தார்; அமைதிப்படையினர் மக்களின் நடமாட்டத்திற்குக் கட்டுப்பாடு விதித்திருந்ததால், அவரால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை. இராணுவ முகாமில் வைத்து, பிரஜைகள் குழுக்கலைவரையும் செயலாளரையும் சந்தித்துப் பேசினார். மாங்குளம், துணுக்காய் பகுதிகளில் ஊரடங்கு அழல் நடத்தப்பட்டது. பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை நினைவு மலரும், அவரது கட்டுரைகளைக் கொண்ட செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் நூலும், யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற விழாவில் வெளியிடப்பட்டன.

21-8-89 திங்கள்

காலை 7.30 மணிபளவில் அல்வாயிலுள்ள பூமாஞ்சேலையிலும் வியாபாரி மூலையிலும் மோதல் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றன. இந்த மோதல்களில் குட்டுக்கு இலக்காகி பொது மக்களில் பத்துப்பேர் உயிரிழந்தனர். மர, பாண் ஆகியவற்றின் புதிய வலைகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பாண் ரூபா 360 மாவின் சில்லறை விலை கிட்டா. ரூபா 9.40 அரசு திணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், வங்கிகள் ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் பதவி துறக்கவேண்டும் என்று ஜே.வி.ப. அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து, கொழும்பில் உயர் அதிகாரிகள் வேலைக்குத் திரும்பவில்லை. கடந்த குாயிறு பலாலியில் வைத்து விஞ்ஞானபீட இரண்டால் வருட மாணவன் கூட்டிச்சல் லப்பட்டதை ஆட்காசித்து, யாழ். பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானபீட மாணவர் விரிவுரைகளைப் பகிஷ்கரித்தனர். இந்திய அமைதிப்படையைச் சேர்ந்த 250 படையினர் காங்கேசன் துறையிலிருந்து கப்பல் மூலம் தாயகம் திரும்பினர்.

தலை

“சுதந்திர ஒளியினில் மனங்குளி
அதன்வழி திசையெலாம் துலங்கவே”

மூன்று போக்குகள்

இன்று மூன்று போக்குகளை நாம் இனங்காணக் கூடியதாக உள்ளது. இங்கு மட்டுமல்ல, எங்கும் எல்லா நிலைகளிலும் இவையே வரலாற்றின் ஓட்டமாக உள்ளன.

- முதலாவது, சந்தர்ப்பவாதப்போக்கு.
- இரண்டாவது, கட்டுப்பெட்டிப்போக்கு.
- மூன்றாவது, சத்தியப் போக்கு.

சந்தர்ப்பவாதம் என்பது காலத்திற்கேற்ப கோலத்தரித்து, சுயலாபத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் வகை. இது சமூகம் முன்னேறுவதில்லை. மாறாக இன்னும் பின் தள்ளப்படுகிறது.

கட்டுப்பெட்டித்தனம் என்பது குருடத்தனமான போக்கு. தர்க்கரீதியான அறிவு விசாரணையின்றி மற்றவர் சொல்கிறார் என்பதற்காக, ‘இதுதான் மரபு’ என்பதற்காக கடைப்பிடிக்கப்படும் குருடப் போக்கு. இதனால் சமூகம் மீண்டும் தேக்கத்திலேயே புதைபுண்டு போகிறது.

சத்தியப் போக்கென்பது உண்மையைக் கடைப்பிடித்தல். உண்மை வழி செல்லுதல். இன்று சமூகமும் நாடும் உலகமும் முன்னேற்றத்துச் செல்லப்படுவதற்குத் தேவையான உந்து சக்தி இதுவே. ஆயினும் இன்று அருகிப்போன ஒன்றாக இருப்பதுவும் இதுவே.

சத்தியப் போக்கின் முக்கிய அம்சம் எந்தவித சுயலாபத்துக்கும் விலைபோகாமல் இருப்பதோடு எந்தவிதக் கட்டுப்பெட்டித்தனங்களுக்கும் தன்னைத் தினிக்காமல் எப்பொழுதும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் உண்மைக்காக, உண்மையை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக தனது வரையறைகளை, விதிகளை உடைக்கவும் புதுப்பிக்கவும் தயாராய் இருக்கும்.

ஆனால் சத்தியப்போக்கும் சந்தர்ப்பவாதமும் இங்குதான் மக்களால் மாறாட்டம் செய்யப்படுகிறது. இந்த மாறாட்டத்தையே சந்தர்ப்பவாதி சத்தியவாதிக் கு எதிராகப் பயன்படுத்துகிறார்.

அதாவது சத்தியவான் உண்மையை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக, தேவைப்படும்போது தனது வரையறைகளை, விதிகளை மாற்றியமைப்பதை சந்தர்ப்பவாதி தானும் பயன்படுத்துகிறார்.

சந்தர்ப்பவாதி நேரத்துக்கு நேரம், சுயலாபத்துக்காக கொள்கை மாற்றிப்பதை, கட்சி மாற்றி நிற்பதை சரிசெய்வதற்கு, சத்தியவான் உண்மையின் தேவைக்காகச் செய்யும் மாற்றங்களுக்கோடு (தனது செயல்களை) மாறாட்டம் செய்கிறார்.

ஆனால் இந்த மாறாட்டம் நீடிப்பதில்லை.

உரைத்துப் பார்ப்பதற்கு ஒரு காலம் வரும்போது சத்தியவான் யார் சந்தர்ப்பவாதி யார் என்பது மக்களுக்கு தெளிவாக்கப்படுகிறது.

உண்மையை நிலைநாட்டுவதற்கு கடுமீ சோதனை ஏற்படும் போது, சத்தியவான் தன் உயிரையும் துச்சமாக மதித்து கடைசிவரை அதற்காகவே நிற்கிறார்.

ஆனால் சந்தர்ப்பவாதி?

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆயிரம் காரணங்களைக் காட்டிக் கொண்டு தலைமறைந்துவிடுகிறார். □

பிச்சை வேண்டாம், நாயைப் பிடி!

தென்னிலங்கையில் இன்று ஜே.வி.பி. யினரால் கட்ட விழ்த்து விடப்பட்டிருக்கும் பயங்கரவாதமும், அதற்கெதிரான அரசு பயங்கரவாதமும் சென்று குவியும் மையம் ஒன்றே. ஈவிரக்கமற்ற கொலை, இரத்தக்களரி, பிணவாடை.

இந்தப் பயங்கர நிலை தென்னிலங்கையிலுள்ள பொதுமக்கள், அறிவு ஜீவிகள், பத்திரிகையாளர்கள், அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், அன்றாடம் பிழைப்பவர்கள் ஆகிய சகல தரப்பினரிடையேயும் அருவருப்பையும் விரக்தியையும் தோற்றுவித்துள்ளதாக பல வித பத்திரிகைக் கணிப்பீடுகள் அறிவிக்கின்றன.

ஆனால், இந்த விரக்தியும் வெறுப்பும் அரசியல்வாதிகள் மத்தியிலும் தொற்றத் தொடங்கியுள்ளதே இந்தக் கொலை வெறி, எவ்வளவு அசிக்க நிலைக்குள் இறங்கியுள்ளது என்பதைக் காட்டுவதற்குப் போதுமானதாகும். பொதுவாக இத்தகைய குழப்ப நிலையை ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்ப

டுத்தும் சுயலாப அரசியல் வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள இலங்கையின் எதிர்க்கட்சியினருக்கே, துது ‘போதும் போதும்’ என்றாகிவிட்டதென்றால் நிலை

சாகோ அடிகளாரின் செய்தி

“இவைபோன்ற முயற்சிகள் பொதுமக்களால் தூண்டப்பட்டுச் செயற்படுவது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இப்படிப்பட்ட செயற்பாடுகளிலே இறைவனைக் கண்டு கொள்ள முடியும்” என்று செல்வாய்காலை அமல அன்னை அன்பகத்துக்கு வருகை தந்து, கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்ட அமலமரித் தியாகிகளின் உயர் சிறுநீட்டர் அதி. வண. மார்சல்லோ சாகோ கூறினார்.

வன்செயல்களால் தாய் தந்தையரை இழந்து தவிக்கும் சிறார்கள் மறுவாழ்வளிக்கும் நோக்கத்துடன் கிழக்கு அரியாலையில் அமல அன்னை அன்பகம் செயற்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. சிறார்கள் அடிகளாருக்கு மாலை சூட்டி

மை மோசமாகிவிட்டதென்றே கருதப்படுகிறது. அதனால் சகல அரசியல் கட்சிகளும் கூடி இதற்கொரு பரிசாரம் காணும் முயற்சியில் இன்று இறங்கியுள்ளமை இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். பரிசாரம் காண்பதில் இவர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்களோ இல்லையோ, ஆனால் எல்லோர் தரப்பிலும் உச்சரிக்கப்படுவது, புரட்சியும் வேண்டாம் விடுதலையும் வேண்டாம் எம்மை; அமைதியாக இருக்கவிட்டால் போதும் என்பதே!

மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். மேற்படி கருத்தரங்கிற்கு திரு. சி. ஆர். யோசப் தலைமை தாங்கினார்

ஏழு நாட்கள் விஜயத்தை மேற்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்திருக்கும் அதி. வண. மார்சல்லோ சாகோ இறுதி நிகழ்ச்சியாக வெள்ளியன்று யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் கலந்துரையாடலில் கலந்துகொண்டு, மறுநாள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பிரியாவிடை பெறுகிறார்.

சமூகசேவையாளர்

பிரபல சட்டத்தரணியும், சமூக சேவையாளருமான திரு. இளையம்பி சீவரத்தினம் கடந்த 16 ஆம் திகதி மாறடைப்பால் காலமானார்.

மனித உரிமைகள் வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைவராகவும், அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகம் போன்ற பல சமூக சேவை அமைப்புகளிலும் முக்கியஸ்தராகக் கடமையாற்றிய இவர் ஒரு சிறந்த சமூக சேவையாளர்; தன்னலமற்றுத் தொண்டாற்றுவதில் சிறப்புடையவர்.

அவரது மரணச் சடங்கின் போது நிகழ்ந்த அஞ்சலிக் கூட்டத்தில், மனித உரிமைகள் இயக்கத்தின் சார்பில் திரு. சோ. தேவராசா அவர்களும், சட்டத்தரணிகள் சார்பில் திரு. கேசவன் அவர்களும் நியூசுரா நிறுவன ஆளுநர் திரு. கனகரஜநாயகம் அவர்கள் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் சார்பிலும் உரையாற்றினர். திரு. சீவரத்தினம் அவர்களின் மறைவு சமூக சேவை உலகுக்கு ஓர் போரிழப்பாகும். □

புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தாயகம் திரும்பமாட்டார்கள்

— சங்கர் ராஜி

இலங்கையில், குறிப்பாக வட கிழக்குப் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட வன்முறைகளால் இலங்கையிலிருந்து பிறநாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்துள்ள தமிழர்கள் மீளவும் இலங்கை வரும் சாத்தியக்கூறு இல்லை என, அண்மையில் மேற்கு ஐரோப்பாவுக்கு விஜயம் செய்துவிட்டுத் திரும்பியுள்ள, ஈழவர் ஜனநாயக முன்னணி முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவரான சங்கர் ராஜி தெரிவித்துள்ளார்.

முன்னர் இலங்கையைவிட்டு வெளியேறி, ஜேர்மனி, சுவீட்சலாந்து, பிரான்ஸ், நோர்வே, டென்மார்க், இங்கிலாந்து போன்ற இடங்களில் குடியேறிய தமிழர்கள், இலங்கையில் தமிழர் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டதும் தாயகம் திரும்புவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் சங்கர் ராஜி

யின் கருத்துப்படி, தற்போது இவர்களின் மனோநிலையும், இவர்கள் வதியும் நாடுகளின் அரசியல் கொள்கை நிலைகளும் மாறியுள்ளதால் பெருவாரியான இலங்கைத் தமிழர்கள், தாம் தற்போது வதியும் நாடுகளின் பிரஜைகளாக மாறி அங்கே நிரந்தரமாக குடியமரப்போகும் நிலையே ஏற்பட்டுள்ளதாகும்.

இதற்குச் சாதகமாக 1992 இல் அமையப்போகும் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூக உருவாக்கம், அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க இருப்பதால் இவர்கள் எல்லாரும் அதற்குள் இழுக்கப்படலாம் என்பதையும் அவர் கூறினார். □

யாழ். நூலக....

(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி) (1984)—யாழ். பொது நூலகம் உத்தியோகபூர்வமாக வெளியிட்ட திறப்பு விழாமலையில் — நன்கொடைகளை, அன்பளிப்புச் செய்தோருக்கு நன்றி நவிலும் செய்தியில் முதற்கண்ட திரு. ஜே. ஆர். ஐயுவர்த்தனவுக்கு, ஜனாதிபதி நிதியிலிருந்து நூலகத்துக்கு வழங்கப்பட்ட இரூபத்து லட்சம் ரூபா விற்கு நன்றி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த விஷயத்தொடர்பான கோவைவைப் பெற மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு. பொ. பாலசிங்கம் பிரயத்தனம் செய்வதாகவும், நிதியைப் பெற முயற்சி செய்து வருவதாகவும் அறிகிறோம். அத்து பூத்தையார் கண்டார்கள்?

மருந்து....

(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி) விற்றால் இந்த மருந்து வகைகள் தாயாளிகளுக்குப் பயன்படாது.

இதே சமயம் விசர்நாய்க்கடி ஊசிக்கும் யாழ்ப்பாணப் போதன வைத்திய சாலையிலும், டிஸ்பென்சரிக்களிலும் பாரிய தட்டுப்பாடு நிலவுகிறது. விசர்நாயினால் கடிபட்ட சிலர் கொழும்பிலிருந்து ஊசி மருந்தைத் தருவித்து வைத்தியம் செய்வதாகவும் பேசப்படுகிறது.

இந்திய மருந்துத் தட்டுப்பாட்டினால் டிஸ்பென்சரிக்களிலும் வியாபாரம் மந்தமாகவே நடைபெறுகிறது.

நல்லூர்தி திருவிழாவில் தொண்டர்கள் தொகை குறைந்துவிட்டது

நல்லூரில் திருவிழாக் காலங்களில் அடியார்களை ஒழுங்கமைதியுடன் வழிநடத்தப் பல தொண்டர் ஸ்தாபனங்கள் செயலாற்றி வருவது வழக்கம்.

ஆனால் சென்ற வருடங்கள் போலல்லாது இவ் வருடம் திருவிழாக் காலங்களில் தொண்டர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

இலங்கைச் சாரணர் சங்க யாழ். மாவட்டக் கிளை, கடந்த 29 வருடங்களாக இடையீடின்றி நல்லூரில் சேவையில் ஈடுபட்டு வருகிறது. சாரணர் சங்கம் முறையே 1987 இல் 100 சாரணர்களையும், 1988 இல் 94 சாரணர்களையும் தொண்டர் சேவையில் ஈடுபடுத்தியது. ஆனால் இன்று 25 இரிசாரணர்களைக்கொண்ட குழு ஒன்று மாதிரிமே, சுழற்சி முறையில் தொண்டர் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளதாக, இதன் பொறுப்பதிகாரிகளில் ஒருவரான திரு. என். நல்லையா தெரிவிக்கிறார்.

இந்து இளைஞர் தொண்டர் சேவையைச் சேர்ந்த 63 பேரும், பரி. யோவான் முதலு தவிப் படையைச் சேர்ந்த 30 பேரும் மட்டுமே தொண்டர் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த எண்ணிக்கை முன்னைய ஆண்டுகளை விடக்குறைவாகும்.